

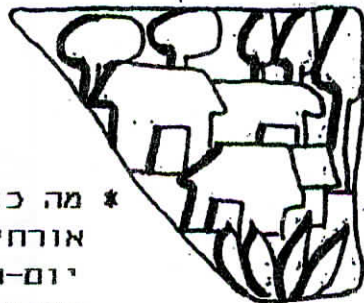

מדינת ישראל תהא פתוחה לעלייה יהודית ו לקיבוצ' גלויות ,
 ו תשקד על פיתוח הארץ כלומר כל תושביה , תהא מושתתה על יסודות החירות ,
 הצדק והשלום באור חנוכה של נביאי ישראל , תקיים שיאין לכויות חברתי
 ומדיני עמור לכל אזרחיה בלי הבדל דת , גזע ולין . תהליח חופש דת ,
 מצטון , צטון , חינוך ותעבור , תפאור על העקרואות הקדושים של
 כל הדתות , ותהא נאמנה לעקרונותיה של משלה האומות המאוחדות .
 (מתוך משנת הממשלה , ה'א"ר תשי"ח , יובלמאי 1841)

יום העצמאות - תשנ"ה

מה נשמע?

* מה כותבים בשבוע שהתחלתו בשישי-שבת אביבי ושופע אורחים, המשכו עצוב - כה עצוב - וסיומו בטכסי יום-השואה. אולי הטור יתקצר הפעם, אבל זרם החיים ממשיך לזרום, ואין מנוס.

* ילדי שנת בר-המצווה ממשיכים להתכונן - ביום שני עסקו בצביעת המתקנים החדשים ב"גן-אסתר", כ-"שי לקיבוץ", לקראת פתיחתו המחודשת. ובמסגרת ההכרות עם אוכלוסיה אחרת, הם ביקרו עם ההורים בחצרות יסף, בלב קליטת העליה מאתיופיה. היה מרשים ומאלף, עבודה נפלאה נעשית שם. היום המשיך בארוחת צהריים בחוף-הים, שיט מסג'ב לחומות עכו וסיבוב בשוק של עכו לקניות. היה יום נפלא. (מסרה שושנה ש').

* מיקי, הילד מאל"ן בירושלים, התארח אצלנו, אצל רג'י, בחופשת הפסח, כרגיל. נהנה ביותר - בעיקר הודות לטיפול המסור של ילדי הנעורון שלא עזבו אותו לרגע. היו אלה ארי טלברג, אביתר בן-רשף, דודון ויגיל אורן, מור ואורלי וכמובן משפחת עמר - עם ליטל, קרין ושי (מסרה רג'י).

* השכרנו דירה נוספת - הממוקמת בין משפחות בסו ובן-זאב. השוכרת היא חגית בורשטיין, צפתית שורשית, שבנה תומר בן ה-5, כבר נמצא אצלנו כ"תושב-יקר" בגן כמעט שנתיים. חגית היא מהנדסת אדריכלות ועובדת בראש-פנה. (מסרה אלזה).

* מי שהאזין לקונצרטים של הנגנים הצעירים מבי"ס ע"ש יהודי מנוחין בלונדון, התרשם עמוקות מהביצועים המדהימים שלהם. מוסיף מקס מדר: "השיא הבין-לאומי היה ביצירה שבה כנרית סינית ניגנה מוסיקה צוענית/הונגרית שנכתבה על ידי מלחין ספרדי. היא ניגנה כמובן בכינור איטלקי, כשהמלווה בפסנתר, קוריאני שבא מרוסיה."

היה בכוונתנו שהטור הזה ייכתב השבוע על ידי דינה בידק, אבל בתוקף הנסיבות, היא מסרה לי פתק ברוח השבוע: "התבקשתי לכתוב השבוע את הטור. אספתי חומר, אפילו די הרבה, אבל אחרי פרידה כואבת משתי חברות בזמן כל כך קצר, כל הדברים האחרים באמת לא כל כך חשובים. אני רוצה לאחל לכולם "חיים ארוכים" כמו שאנגלים אומרים - ושבת שלום. - דינה

ולכולנו נאחל שבוע שקט וחג-עצמאות שלו בחיק המשפחה הקיבוצית.

אנגה

מזל טוב... מזל טוב

* ימי * הולדת *

יהודית ויטהם	30.4
כרמית גולדנברג (שורצמן)	
רן גינת	
סילביה ליפא	1.5
זאב ניצן	2.5
דוד ארנברג	
אביב אלמן	
אלה קולמן (נכדה ר' רחמני)	

* ימי * בישואין *

נירה ומיקי קורן	1.5
אירית ומשה בן-חיים	2.5
אתי ואורי אדלשטיין	
יונה (ריינס) ואלי אורן	6.5

פנינה ויסבורט
נפתלי דוארי (נכד)

אביבה אפשטיין	4.5
נמרוד דדוש	
עירא איתם (נכד ארנברג)	
נעמי כהן (מנדג' יגורסקי)	5.5
מעוז ויסבקר	6.5

(*) (*) (*) (*) (*) (*) (*) (*) (*)
 (*)
 ב ת נ ו ל ד ה
 (*)
 * מ ז ל * ט ו ב *
 (*)
 להורים: ארי וגלעד
 (*)
 נ כ ד ה
 (*) להלן ואיבן
 (*)
 נ י נ ה
 (*) לגב' בורמן
 (*)
 * ר ו ב * א ו ש ר *
 (*) למשפחה העניפה
 (*)
 (*) (*) (*) (*) (*) (*) (*) (*) (*)

אירועי יום-העצמאות

יום ד' - 3.5.95

לאחר טקס סיום יום-הזיכרון, נעלה לחד"א לארוחה חגיגית - בלי טקס - בגלל מחסור במקומות ישיבה למספר האנשים. (רצוי שלא כולם יגיעו באותו הזמן לאכול).

לאחר הארוחה - נרד לדשא שבין המכבסה לחד"א - לאירועי יום-העצמאות.

יום ה' - 4.5.95

הוציאו את בגדי-הים מהארון (או מהבזידים), הכינו את האולטרה-סול וקדימה לבדיקה!

בשעה 17:00 - כולם מוזמנים לפארק-זיו ל-B.B.Q. (מנגלים), פיקניק על הדשא ובילוי בלונה-פארק.

חג שמח לכולם

צוות החג

מקהלת ילדים
מרוטרדם (24 ילדים)

יופיעו באולם "דדו"
ביום שני זה - 1.5.95
בשעה 17:00

(המקהלה תערוך חזרות אצלנו באולם,
ובתמורה יופיעו כאן).

ארוחה משותפת: להיות או לא להיות

ליל הסדר כבר עבר.
חשבתם שסידור לחג נגמר?
לא! לא! תזכרו שביום-העצמאות
ארוחה משותפת - זאת לא שטות.
למחרת חילקתי את השאלונים
עם בקשה להחזיר תוך כמה ימים.
הזכרתי פה! הזכרתי שם!

הלו! הלו!

זה מטף - הלו - הלו!

לא כולם ענו! ... האם הם אינם?
מאנחה ביקשתי לשים ב"דברי-הכפר".
"שיגעתי" את דותי עם כל יום-שעבר.
גם בלוח מודעות הופיעה מודעה.
יום ו' - יום אחרון לתת לי תשובה.
נכון - ברמקולים לא הודעתי!
ובסוף! ... בסוף ... לאן הגעתי?
תודה למטלפנים לביר-דוד
ולמרות הכל - יש ... כן, יש תמיד
חברים שלא עונים - לא יאומן!
הבעל אשם - האישה אשמה - נשאר בתיק, כמובן.
עכשיו בשקט אתחיל לסדר
מקומות ישיבה - מה לעשות? ... אין הסבר.
למה ביום-עצמאות רוצים 870 לשבת
כי זה יבטל, כמובן - ארוחה משותפת.
התקשרתי עם הנרי ... "אין מקום
בחדר-האוכל" - ולמרות כל הרצון לתרום
לתכנון ערב זה - מה לעשות?
הודעתי בלוח-אלקטרוני - צריכים לחכות
ואם תוך, יום אחד המספר לא ירד,
גם פה יהיה שינוי - לבטל - מי יתנגד.
שלכם בידידות
נטע

מועצה אזורית הגליל העליון

ת.ד. 9000 ראש פינה 12100 טל: 06-945611 פקס: 06-945636

10.4.95

מח' הרווחה - מדור התנדבות

לחברים שלום רב.

כחלק מפעילות מדור התנדבות, אנו עכשיו בתהליך חדש אשר נראה לנו
בעל חשיבות באזור כשלנו.

המטרה: הקמת קו-קשר שהוא קשר טלפוני בין אנשים שונים בקיבוצים,
המרגישים בידדות וישמחו להיות בקשר עם חברים אחרים מקיבוצים
שכנים.

המעוניינים לפעול בנושא זה מוזמנים לפנות אלינו למח' הרווחה,
טל' 941362, לגילה רז, בימי א' או בשעות הערב למס. טל' 954823
לדני שכטר בימי ד', ו' או בשעות הערב למס. טל' 933427.
הסבר והדרכה נוספת במדור התנדבות למעוניינים בכך.
בברכת חג שמח,

גילה ודני

נס בערב חג

... והילדים סביבי בחולצותיהם הלבנות
כשתילים רעננים -
והורי, וחברי הטובים עם נשותיהם וטפם
(וגם, כמובן, הכלבים)
עד אחרון הצפרדעים, היתושים והזבובים -
כולנו מסובים.

... והנה טרחנו ועמלנו
והערב חג.
האם מישו רואה מלמעלה את בתינו
הקטנים, הצנועים,
את המטעים ואת השדות?
האם מישו רואה את הטף והזקנים,
הבהמות והעופות?
את קברי יקירינו אשר שכלנו?

... מי כמונו יודע כמה קל להחריב ולהרוס.
ובהל פה לדרדר לתהום
או להביא רעידת אדמה -
ברד אחד, סתם בדיחה קטנה,
ועמל שנה שלמה הושמד.
מי כמונו יודע כמה קשה לעומת זאת
לטעת ולבנות ולטפס -
עוד צעד ועוד צעד
עוד יום ועוד יום
במעלה החיים שמעל לתהום.
לחשוב על הכל, לטרוח בקטנות יום-יום,
שנה-שנה.

איני מבקש טובות
או נסים.
או בעצם - כן. נס אחד,
נס מיוחד,
בשבילי, בשביל כל המסובים איתי
פה עכשיו:
הישאר, גורל זועם, פעם אחת
מהצד!

... רק לעצום עיניים ולהקשיב -
הנה: ילדי הגן מדקלמים
בבכל שנה. הכלבים -
מפריעים, כרגיל...
הכל כרגיל.

תודה. תודה. האין זה נס?
האין זה הגדול בנסים?

(נתקבל ממח' התרבות של התק"ם
- ללא ציון המחבר)

נכון לעכשיו

מעולם בהיסטוריה של כפר-הנשיא לא ליווינו יותר מדי פעמים בתקופה יותר מדי קצרה יותר מדי אנשים יותר מדי צעירים אל בית הקברות.

עזרה הדדית:

בשעת צרה ההתגייסות שלנו היא בלתי רגילה. בשבועות ובחדשים האחרונים היו כל כך הרבה חברות שסעדו את דוריס ואת חנה במחלתן. כל כך הרבה, שאינני מתחילה אפילו לציין שמות, כדי שלא לפגוע במי ששמה יישמט בטעות. אבל בעיקר בא לי לאמר מלה חמה מאד לרייצ'ל שעשתה אצלנו הסבה מקצועית מהוראה לסיעוד, לאחר פרק זמן קצר של היכרות אתנו, ועושה את הבית הסיעודי שלנו לבית אשר נותן סעד אמיתי לנזקקים לו. שלא נדע!

כשהסתיים חלקן של הנשים, בא חלקם של הגברים. בלוויה האחרונה, לא היה כל קושי למצוא המוני גברים צעירים שיעשו את אשר נחוץ כדי לחלוק לנפטרת את הכבוד האחרון הראוי לה. לא תמיד כשמגיעים לרגע זה אני בטוחה שאמצא מספיק גברים שישאו את הארון, ושיכסו את הארון ברגבי העפר הרבים שיש להחזיר מן הערמה אל הבור. ויחד עם זה יש לנו אותם האנשים הקבועים אשר מטפלים ועושים במלאכה ברגע שנופלת עלינו הידיעה שצריך: איזק, נחמן אנגלסברג, בריאן וצוות הנגריה, ג'רי נ., בהעדרו של טוני, ורבים אחרים. שלא נדע!

מאבל לשמחה:

בשבוע הבא - יום העצמאות. בעת כתיבת שורות אלה נודע לי שבגלל ריבוי האורחים לא נוכל לקיים ארוחה משותפת, ולא תהיה מסכת, ולא נשיר שירים ביחד.

מבלי להביע כאן את דעתי על השינוי הזה בחיינו אני רוצה לברך את כולנו ששנת העצמאות הבאה עלינו לטובה תהיה לנו שנה של עצמאות גם במישור הקיבוצי וגם במישור האיש, שתהיה לנו שנה של שלום ושל יצירה. שתהיה פחות פרשיות של שחיתות, ובמקום זאת, שהמדינה שלנו וכולנו נדע לנהל את חיינו על פי כל כללי המנהל התקין, וזאת מבלי לגרוע מהפתיחות וההתחשבות. שתהיה יותר סובלנות בין קבוצות, בין עדות, בין דתות, בין קבוצניקים ללא קיבוצניקים. ושיהיה הסדר הקיבוצים!

חברים יקרים - חג שמח!

וכל זה נכון לעכשיו.

מצלון ←

בית-ימים ההם בזמן הזה ...

בספר "אילת-השחר 50 שנה" כותב ז' שפר ז"ל על הימים הראשונים לקיבוץ אילת-השחר:

... "אחרי הרפת נבנו חמישה בתי-אבן, ובהם עשרים חדר. הם נבנו כבתים דו-משפחתיים, שני חדרים למשפחה. פיק"א (המוסד המיישב מטעם קרן הברון רוטשילד) לא האמינה באפשרות קיום צורת-החיים הקיבוצית לאורך-ימים; היא סברה, כי בקרוב יהיה גם ישוב זה ככל מושבה רגילה, ולכן בנתה את הבתים כך, שלכל שני חדרים הייתה רק כניסה אחת... שנים על שנים נאלצו משום כך החברים "להתחכם" ולהיכנס לתוך החדרים הפנימיים דרך החלונות" (עמוד 56).

משה ליטאי ז"ל, מורתקי אילת-השחר, סיפר לנו על מחלוקת זו בין חברי אילת-השחר ופקידי פיק"א:

... "קיבלנו הקצבה לבניין עשרה בתים ראשונים בנקודת היישוב החדשה על הגבעה צפונה לוראדי ווגז. לנו היה ברור, כי הבתים הללו צריכים להיבנות בצורה מתאימה ליישוב קיבוצי. אבל לא כך סברו פקידי הפיק"א. לדעתם, אין עתיד לצורת-החיים המכונה 'קבוצה' לאורך-ימים, ובמהרה היא תיהפך למושבה ככל המושבות שנבנו על אדמות פיק"א...

הוויכוח היה קשה, כי שני הצדדים לא היו מוכנים לותר על דרכם והשקפתם על דרך הקמת יישוב חקלאי בארץ: הפיק"א בגלל ניסיונה בהתיישבות המושבות הוותיקות בארץ, ואנחנו בגלל אמונתנו בדרך-החיים השיתופית כדרך נאותה ורצויה ובניין יישוב חלוצי בארץ.

הוויכוח נמשך חודשים רבים. אף צד לא היה מוכן לותר על עמדתו. לבסוף הושגה פשרה: הבתים ייבנו בתבנית קשת כבתים דו-משפחתיים. ליד כל בית ייקבע שטח לחצר ומבנים לכל משפחה וצרכיה ולצורכי המשק שלה, וחלקת אדמה למשק הבית. ופקיד הפיק"א סיכם את הדיון ואמר: כאשר תתיאשו מחלום הקומונה שלכם - תוכלו לחלק את הבית לכל משפחה ובחצר תקימו גדר ביניכם"...

מ ה מ ר כ ו ל י ת

1. החל מיום א' 30.4 - אנו נמכור גלידה מחוץ למרכולית בשעות אחה"צ. החיוב ייעשה על ידי רישום במקום ויוכנס למחשב ביום המחרת. אנו מבקשים שוב, להימנע מלהכניס את ילדיכם המתוקים והצעירים לתוך המרכולית בשעות הלחץ, וכמובן אין לאכול בתוך החנות.

2. ביום שני 1.5 - החנות תיסגר לרגל ספירת-מלאי. עמכם הסליחה! בתודה הצוות

אל תאמינו כל מה שכתוב בעיתון!
הנה לפניכם - מלבד הצילום המלבב, והאמיתי - הוכחה נוספת
למידת האמינות של עיתון מצוי... "הכבשים הובאו לכפר מיישובי
האזור". נו, באמת!

אודים

ילדים רבים ציינו אתמול, יחד עם הוריהם, את חג
הגז השנתי בקיבוץ כפר הנשיא שבגליל העליון.
הכבשים הובאו לכפר מיישובי האזור
כתב: יהודה גורן • צילם: חיים אזולאי

כדי להביא בעונת האביב תוספת הגונה
למשקעי החורף בכפר הנשיא, כל מה שצריכים
לעשות הוא להכריז על 'חג הגז'!
לפני שנה, כפי שזכור לכם, נפתחו ערובות
השמים ביום השני, והשנה נעלם החרמון מן
האופק, והרוחות הרימו כל חלקה טובה.
אבל ביום השלישי שקט הכל, והמבקרים זרמו.

הגעתי בשעה 11.00 בבוקר, והרושם הראשון הוא של יפי המקום. ריח
הוורדים הנהדרים, בני טיפוחו של ראובן מ., מכה בנחיריים, ועצי הבוהניה
עומדים בפריחה מלאה. אמנם החרמון עדיין מסתתר, אבל גם כך רמת הגולן
ניצבת ממול בירק עז, והשדות מכוסים פרחי אביב.

חאלס - תגידו בצדק. מספיק השתפכות. מה עם קצת תאכלס?

א.א. דוכני התקרובת, על טהרת הכשרות לפסח, מאוכלסים בינתיים בעיקר
ילדי המקום, הנהנים לרשום מקלות 'שערות סבתא' ('CANDY-FLOSS' בלע'ז),
ארטיק, ואפילו צ'יפס על חשבון ההורים התמימים.
גם בדוכני המכירות עדיין שקט. אפשר לרכוש שם כלי קרמיקה, עציצים,
בובות תוצרת בית, ויש תוספת דוכנים של אמנים מהסביבה, ואפילו אהל
למגיד-עתידות בקלפי טרוט...

יעל נ. מספרת לי שאתמול עלה הנזק על הרווח בדוכן שלה, כי הרווח פשוט העיפה מספר כלים, שנשברו, כמובן. בסמוך טווה אשתו של מרק, (הרועה שלנו לשעבר) חוטי צמר ישר מתוצרת הגז. אני מצטרפת לקהל שמתחיל להתאסף סביב לטווה. "זה פשוט" מעיר אבא בעל-בשר, שמתבונן במלאכה. "לא כל כך" עונה הטווה. "צריכים הרבה קו-אורדינציה".

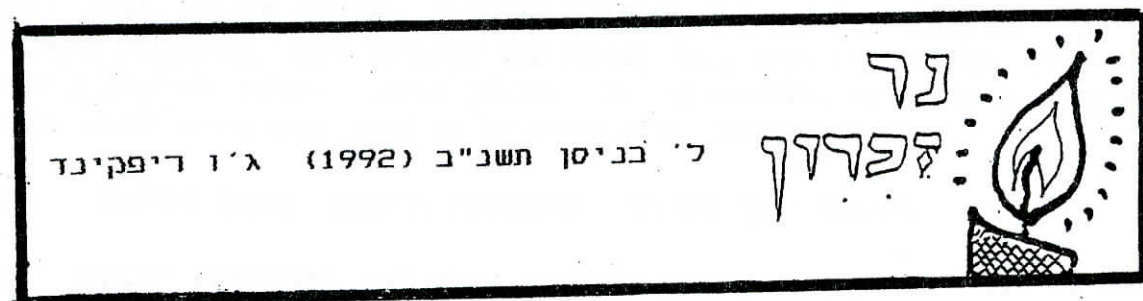
"קו-אורדינציה?" צוחק ההוא. "עשיתי חמישה ילדים עם הקו-אורדינציה הזאת." בלית ברירה זזה הטווה הצידה, והוא מתיישב בהדחבה. מתחיל להניע את הנול, וכמובן החוט מסתבך ומתעבה. אבל לא נרתע ולא נכלם הישראלי המצוי שלנו. "אתם רואים? זה פשוט." הוא קם ללכת הלאה. מבסוט מן העולם.

בכניסה האחורית מחכה איתן נ. עם טרקטור ועגלה, כדי להסיע את ההמונים בשדות המשק. "אני משנה את המסלול כל פעם, כדי לא להשתעמם" הוא מסביר.

הגעתי לשער הכניסה, הממוקם ליד שטח הגז. שם אדי נ. ונידה עומדים על המשמר, וגובים דמי כניסה (10 ש' למבוגר, 5 ש' לילד מעל גיל שנתיים). לגבי גודל הילדים יש לפעמים מחלוקת קלה - כל ההולך כבר על שתיים, נחשב לחייב תשלום. השעה 11.30 וזרם המבקרים גובר. המשפחות החרדיות נוטות להתבלבל לגבי מספר הצאצאים, אבל הכל בא על מקומו בנועם הדיבור של אדי והחיוך של נידה. וכל אחד גם מקבל תלוש הנחה ל-VILLAGE. "ביום הראשון היו לנו קרוב ל-700 מבקרים" מספר אדי, "אתמול הכל עף ברוח, והמקום היחידי שהיה מוגן איכשהו היה הבובטרון. שם התאספו כולם. היום נראה שוב טוב." הוא מספר בתרעומת על 'פאשלה' של המועצה האזורית, שהודיעה בטעות שהכניסה היא חינם אין כסף.

אמנם היה תשלום - אבל האם יש עוד מקום שבו אפשר לראות גז אמיתי, לחזות בבובטרון, לשחק במיניגולף ולהתנדנד, לעלות על קורה, לגלוש, לטפס - שלא לדבר על עתיקות ונוף משגע, והכל עבור חמישה שקלים לילד? לגבי דיווח גזברי יותר תצטרכו לפנות למקור אחר. אננה

נ.ב. עם סיום חג הגז התפזרו העננים, ולמחרת זהרו השמים והצטללה הראות.

קארפט סוער WHITE WATER!

חברים שלום

"חברת-שיט-קטארפט-בירדן" הגיעה לעונה החמישית שלה ועוד ידנו נטויה!

עברנו שמונה ימים של פעילות אינטנסיבית בחול-המועד-פסח וההמשך מבטיח. עם זאת אנו גם לומדים מה עוד עומד לפנינו ומהם הדברים שעלינו לעשות על מנת להבטיח שהמפעל הזה (המילה "מפעלון" אולי כבר קטנה מלהכיל) יפעל בצורה יעילה, שתאפשר שירות טוב ושיט מהנה ומסעיר.

לכן אנו פונים גם לחברינו בבקשה לעזור לנו לאפשר את השגת המטרות האלו ולכל אחד תפקיד וחשיבות. הבה נפרט:

* אתם מוזמנים למשרד כל יום לקבל אינפורמציה, פרוספקטים, מדבקות ויחס אישי בכל דבר. אנחנו ממשיכים למכור חולצות ואפשר גם להזמין, אם אין.

* על מנת לאפשר מהלך תקין ורצוף של העסק, אנו מקבלים הזמנות מראש, זאת כדי לאפשר לכל אחד את תשומת הלב הראויה לו, ושיט ללא המתנות ועיכובים. על מנת להקפיד על כך, אנו גובים מקדמה - במידה והחבר לא הודיע על ביטול לפחות 24 שעות מראש אנו מחייבים אותו במקדמה. לצערנו, זאת השיטה היחידה בה אנו יכולים להבטיח שלא יבטלו לנו ברגע האחרון ואז לא נוכל למלא את המקומות שהתפנו. אנו נוהגים כך עם לקוחות מבחוץ וזה עובד!

* אנו מציעים את השיט לחברים במחיר נמוך מאד, אנו נשמח שגם קרובי המשפחה של החבר יבואו לשוט במחיר זה, ואפילו חברים קרובים. אך אנו מבקשים לא לנצל את היחס שאנו נותנים ולהקפיד על הכללים.

* תודות לשפע הגשמים השנה, הירדן גועש ועדיין יש זרימה חזקה - נצלו זאת!

אין כמו שיט קטארפט בירדן !

אנו נמשיך ליידע אתכם ונשמח לשמוע הערות והארות. חג שמח ואביב פורח!!

בואו במגע עם הנהר הסוער

צוות הקטארפט

מנהל מרחב צפון

כח' אדר ב' תשנ"ה
30.3.95

44 דר 34 (988) -

מזכירות קבוץ / יישוב כפר הנגל
כאס
דואר נע

שרותי דואר נע: הנדון:

במסגרת ארגון מחדש של קווי הדואר נע ברמת-הגולן ובגליל העליון יחולו השינויים הבאים:

א. החל מתאריך 23.4.95 שרותי הדואר יינתנו לכם באמצעות קו דואר נע גליל עיון שבסיסו בית הדואר ראש-פנה (ולא באמצעות דואר נע כאס כפי שהיה עד כה).

ב. כתובתכם החדשה היא קבוץ כפר הנגל דואר נע גליל עיון 1 מיקוד 12305 אין שינוי במספר המיקוד של הישוב.

נא להודיע לכל מכותביכם, למטרה זו ניתן לרכוש גלויות מיוחדות "עקוב אחרי", מפקיד הדואר נע או בכל יחידות הדואר.

ג. שעת הגעת מכונית הדואר לישובכם תהיה: 10²⁹

ד. לוח מסע של קו דואר נע גליל עיון 1 מצ"ב לנוחותכם.

השינוי בוצע עקב ההפסדים הכספיים הנגרמים לרשות הדואר כתוצאה מהפעלת קווי דואר נע מפסידים.

אנו מצטערים על כל אי נוחות, תקלות, או שיבושים העלולים להגרם לכם זמנית כתוצאה מהשינוי הנ"ל ומתנצלים מראש על כך.

תודה עבור שיתוף הפעולה מצדכם.

בברכה,

יצחק ויצמן
מ"מ מנהל מרחב הצפון

בצער ובכאב
אנו מודיעים על פטירתה
של

דוריס ווייט
ז"ל

אני לא נפרדת מדוריס -
היא חלק מחיי מתחילת העולם.
כמו כוכב בודד,
הסתובבה ביקום ללא שייכות
עד שמצאה קונסטלציה.

ומאז הסתובבה עם כולנו
סחור-סחור בעולמנו המטורף.

כמו כולנו, עברה לילות חושך קודר,
אך היא העיזה לחפש את הצד המואר של הירח
ולראות את השמש מציצה בין העננים.

ובקץ ימיה אספה לה שובל של ידידים חדשים,
רגישים ואוהבים -
ועם שובל זה יצאה שוב לחלל,
להקיף את העולם
ולחכות עד שנצטרף אליה.

אני לא נפרדת מדוריס -
היא איתנו עד אחרית הימים.

שולמית

לא ארבה במילים על דוריס בתקופה שלפני בואה לקיבוץ, לפני
37 שנה, כי לא ידועים לנו מספיק פרטים. הנני חושב שמלוויים היום
קרבן נוסף של מלחמת העולם השנייה, גם אם נולדה חמישה שבועות לאחר
פריצתה, שנאספה לקראת סיומה לבית היתומים בנורווד - ילדה ערירית
כבת שש.

מרגע בואה למשק פגשתי נערה חרוצה, מלאת מרץ ואופטימיות, שמשכה
בעול כמיטב הבחורים בכל הענפים שבהמעבדה, ובעיקר בצאן. גם היתה
פעילה בספורט, בענף הסיף, בו הגיעה להישגים מרשימים, עד שנאלצה
להפסיק לעסוק בו, עם הופעת בעיות הגב שלה. אם פה ושם היו לה
חילוקי דעות עם חברים, נבע זה בעיקר מהיותה בודדה, כי לא הצליחה
להקים משפחה, ולא למדה איך לשתף אחרים בהרגשות וחוויות.

בשנים האחרונות היא היתה לנו, לבטי ולי, כעין בת נוספת בתא
המשפחה, ומצאנו את הדרך לליבה. מאוד דאגנו לה לאחרונה, כי ניתחנו
מה עומד לפניה, גם אם היא אולי לא ידעה, או לא רצתה להודות בכך,
ונשארה מלאת תקוות ותוכניות לעתיד.

כשנחשמו לפנינו הדרך שלשום, בבואנו לבקרה, חששנו לרע ביותר, שאכן
התאמת.

הסתלקותה משאירה פער שיהיה קשה למלאו. יצחק

נאום הספד לדוריס ווייט

דוריס נולדה באנגליה בשנת 1939 ומלכתחילה לא הטיבו אתה החיים, כאשר עברה משפחות אומנות. בסוף מלחמת העולם השנייה, כשהתברר שהיא ילדה יהודיה, נכנסה דוריס בגיל 6 למוסד היתומים היהודי "נורווד", בקרבת לונדון. שם עברה את שלבי הילדות עד לגיל הבגרות.

דוריס אהבה את נורווד ומאידים עליה חברה, שהיתה מליאת חיים ותמיד צוחקת. היא היתה ספורטאית ואף היתה מנצחת תמיד את הבנים.

ל"הבונים" הגיעה דוריס בגיל 11 כיילדת נורווד (אלק ועדנה היו מדריכיה) והצטרפה ל"הכשרת הנוער" של התנועה ב"אידר פרם", כאשר היתה בת 15. בתום המסלול היא עברה ישר להכשרה מליאה, דבר שנגד את הכלל דאז שחייב הפסקה של שנה בין גמר המסגרת הראשונה ותחילת המסגרת השנייה. בהכשרה, דוריס הדקה את קשריה החברתיים וגיבשה את השקפותיה, ובטבע הדברים דאז, נשאה את עיניה אל חיי קיבוץ בארץ. הדבר הוביל אותה להצטרף לגרעין "ה" ובמסגרתו, עלתה ארצה בגיל 18 בקבוצת העליה השנייה של הגרעין בסוף נובמבר 1958, ויחד עם כותב שורות אלה, התחילה פרק חדש בחיים.

מאז הגעתה לכפר הנשיא, דוריס הרימה את נס עבודת הכפיים והשאירה את חותמה בכל מקום שעבדה בו. לאחר שנים רבות של עבודה מסורה בדיר צאן, בו הפכה לעמוד טווח של הענף, דוריס שינתה את יעודה המקצועי. היא נכנסה לתחום החינוך והיתה מורה לספורט. בתחילת שנות ה-80 נסעה לפילדלפיה שבארה"ב והשתלמה בשיטה לשיפור התנועה במסגרת החינוך המיוחד על שם העיר "פילדלפיה", ותרמה רבות לשיקום ילדים עם לקויים. כבר אז, לא הטיבה אתה הבריאות ונפלה למשכב בגלל בעיות עם הגב ועברה לעבוד במחסן. כמו בכל מקום עבודה שעבדה בו, דוריס הפכה גם אותו ליעוד מקצועי, התמסרה לכך בהתאם ונשאה אתה את גאוות היחידה.

כפר הנשיא היה לדוריס בית חם, דבר שהגביר את תאוותה לחיים. גם כשחלתה לראשונה, ועד ימיה האחרונים, כשסבלה מיסורים, לא אבדה את האופטימיות, שכל כך אפיינה את התנהגותה. אך המחלה הנוראה בסוף גברה עליה.

דוריס התמודדה עם המוות כמו שעשתה עם החיים, כאשת חייכל.

יהי זכרה ברוך.

אריה וולפין

דורים

צעירה היית כשהלכת מאתנו. באמת כרונולוגית חיין היו קצרים אבל כשמסתכלים פנימה רואים שהמאורעות והחוויית מלאו את חיין הקצרים בקצב ובאופי שרובנו לא מכירים.

חיין היו לא רגילים במושגים שכל ילד רוצה לגדול לפיהם.

* התחלת בתור יתומה - מצב שרוב הילדים לא מכירים.

* הצטרפת לתנועת נוער ציונית - גם לזה לא מצפים מרוב בני גילן האנגלים.

* כנערה בוגרת עזבת לארץ חדשה - כשאת צעירה מרב בני קבוצתך.

* שם עבדת שווה בשווה לגברים בצאן וכמורת ספורט.

החיים נראו טוב, נראה שהכל מתחיל להסתדר ותאונת עבודה אחת

קטעה את הכול. זה התחיל עם הגב שלא נתן לך מנוח שנים רבות

ובשנים האחרונות מצבך החמיר עד שכוחך לא עמד לך יותר. תמיד היית

צנועה וגילמת את היכולת להסתפק במועט ומתוך זה ליצור אהבה

ושמחה. כמה אכזר דרכו של עולם, הנה את שידעת מהו סבל וכאב מגיל

צעיר, באת לארץ חדשה, לפתוח דף חדש ע"מ שיהיה אחרת. כמו רבים

האמנת שניתן לחלק את עול החיים בין כולם. הלוואי שניתן היה לחלק

גם את הכאב והסבל שווה בשווה בין כולנו. כך לכל אחד היה קצת, אך

לא כך תכנן הגורל. יש מאתנו הסוחבים את חלקם של האחרים ואת אחת

מהם. למרות זאת הראית לנו שגם מתוך כאב, תסכול וחוסר אונים יש

אהבה.

כל השנים קיווית להקים משפחה וגם זה לא הלך. אבל דורים, הייתה

לך משפחה.אולי לא במובן הקלאסי של בעל וילדים אבל עדיין הייתה

לך משפחה. כילד היית לי כאימא שנייה. היית חלק בלתי נפרד

ממשפחתנו. כשגדלתי והייתי זקוק לעזרה מכל סוג שהיא ישר היית שם

להציע. קשה לי לתאר לאחרים מה זאת אומרת שהיית משפחה, כי אין

כללים ברורים, אבל אנחנו בנינו יודעים זאת. אפילו לשקד וירדן

היית משהו מיוחד. הן קראו לך (CHIWI), כי לא ידעת לשרוק וכך

נשמעה השריקה שלך. כל פעם שבאתי לבקר דאגת להזכיר לי כמה אימא

עזרה לך ברגעים הקשים, שבלעדיה היה קשה יותר. זה כי אימא היא

אשה נפלאה, לא רק כאמא אבל גם כחברה. לאמא ולך ניתנה מתנה

משמייים שלא כל אחד זוכה לה, הייתן חברות אמיתיות וגם משפחה.

אני מרגיש צורך להגיד הרבה, לא הספקתי לראותך בימים האחרונים

לחיין כי אמרתי לעצמי שאבוא מחר ואז כבר מצבך התדרדר עד כדי כך

שאמא אמרה שלא ניתן לבקרן כרגע. אבל לאורך כל הדרך השראת בי

הרגשה אופטימית. היית מלאת תקווה שהסערה תחלוף ותבריא, וכך

קיוויתי גם אני. לא נהוג להגיד דורים, אבל נשראיתי אותך סובלת

קיוויתי שזה יגמר מהר. שלא תצטרכי לסבול, סבלת מספיק בחיין וזה

לא היה מגיע לך. אין צדק בעולם ואין שיוויון, גם את הסבל לא

מחלקים שווה בשווה. את סחבת על כתפיין סבל רב ואולי תתנחמי בכך

שמנעת אותו מאחרים.

יותר מכל אזכור את הצחוק המתגלגל שלך, את שמחת החיים והאהבה

לאנשים סביבך. אזכור את אהבתך אלי ולמשפחתי, אזכור שהיית חלק

מחיי, מהמקום, ולעולם תהיי כזאת.

לפני כחודשיים, בבקורי בקיבוץ, הלכתי לבקר אותך בחדר החולים.

את סבלת מחולי וחולשה. ועם זאת, מתוך הסבל והכאב ראיתי את החיוך והאופטימיות, ושמעתי ממך על תקווה ועל חשיבה חיובית, תכונות שכה אפיינו את דוריס שהכרתי.

אבל אתמול נמסר לי כי המחלה התגברה ולקחה אותך מאתנו.

מותך גרם עצב לאלה המכירים אותך, וגם תקווה שבמותך תגיעי למקום ללא כאב. מקום של שלום ושלווה.

אני זוכר כשהייתי בן 7, עומד על שפת הבריכה, לומד לקפוץ קפיצת ראש - אני זוכר את הפחד מהלא-ידוע, ועם זאת זוכר אותך תומכת בי לקפוץ, ואמנם קפצתי. זה היה רגע מתוק ומשחרר.

אני יודע שהחברות שלך עם אמי היחה חברות משמעותית עבורה ועבורך, מה שנתן הרגשה שאת חלק מהמשפחה.

אז "Dodo" (כפי שאנו הילדים במשפחת פרנק נהגנו לקרוא לך) - אנו נתגעגע אליך ומתפללים שתנוחי על משכבך בשלום.

עפר

יעל נ.

ל ד ו ר י ס

את לקחת איתך
לקבר
את האופטימיות
והרצון לחיות.
להיות.
את לקחת איתך
לקבר
את התקוות שלך
ושלנו.

ואת העבר
שלא תמיד הסביר לך פנים.

את לקחת איתך
לקבר

את המלחמה העיקשת
בגורל.

את לקחת איתך את התקוות שלך

--- ושלנו

ביום השני של פסח קיבלתי שיחת טלפון
מבה"ח בצפת מרופא שהודיע לי שמחזירים
חולה סעודי לקהילה.
הסתכלתי סביבי לחפש מה זה 'קהילה'.
עובדת-סוציאלית בחופש-פסח.
הרופא בחופש.
המחליף עובד 4 שעות במקום 14 שעות,
ומי נשאר מה'קהילה' שיכול לעזור במקרה
כזה.
הרגשתי מאוד לבד.

כמה שעות לאחר מכן נסעתי הביתה,
וכמו שעשיתי לפעמים, הלכתי לבקר את
דוריס בדרך.
פה פתאם מצאתי 'קהילה'. קהילה תומכת,
קהילה שאוהבת.

חברים, אם כל השינויים שלפנינו,
השאירו לנו היקר לנו - הקהילה,
קהילה הנותנת כבוד לבן-אדם.
שוש סולומון

דוריס,
לכל אחד יש הדרך שלו
להיפרד מחברה שכבר לא תשמע "הלו".
מסיבות שלי - אלייך לא הגעתי
וברגע שעל "עזיבתך" אני שמעתי
גל הזכרונות נפתח אצלי
וראיתי את דוריס העליזה בכפר-הנשיא.
בשיחה לא הפסדת כל הזדמנות.
נסעת, שחית, ונהנית - פשוט!
בסייף את השתתפת בחוג
ומיק תמיד סיפר כמה היה תענוג.
היום שניכם בטח מדברים על זה.
ועל העבר, והעתיד, רק לא ההווה.
כמה נהנית לראות שיפוצים בביתך,
למרות שהחיים היו קשים בשבילך.
פעם אחרי פעם אמרת "אם בכלל אפשר להגיע
לחדר-אוכל - אפילו רק לשמוע וקולי להשמיע,
אני רוצה להיות עם חברים ביחד,
לא יעזור לי להשאר בבית בפחד.
את רוחך ורצונך לדעת איך לחיות
תמיד אזכור - היתה דוריס כזאת.

היתה לי ריעה,
לבדה אך לא בודדה.
קטנה אך עצומה
באומץ ובגאווה.

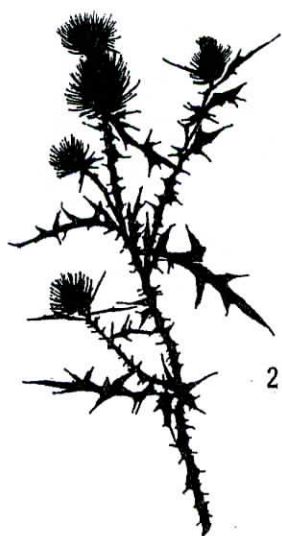
היתה לי ריעה
כמו על דף נייר,
צד אחד כתוב צפוף
כל קורות חייה,
בינינו, איתנו.
בצד השני
חלק, לבן.
אולי שם מונחים,
כתוב בדיו שקוף,
כל תולדות חייה
ומסתורי לבה
שלא יכולנו
ולא נוכל
לפענח.

היתה לי ריעה
ובמותה
לא אהפוך אותה
למלאך.
היא היתה כמונו
בן-אדם.
פעם ככה
ופעם ככה.

אם באמת
יש גן עדן
ומלאכים,
ואם היא בדרך לשם,
תהיה מופתעת
ותגידי "What me?"
נזכור אותה אומרת:
"We're getting there"
"We're getting there"

אם תפגוש שם
את אשר חפץ ליבה,
אשלח קולי אליה
אל הלא-בודד
לאמור -
אכן הגעת,
אכן הגעת.

25/4/95

לכל בית כפר הנשיא -

אני מרגישה כאילו התחלנו את השנה על רגל שמאל.
מאז ינואר הוצפנו בחדשות עצובות, על מחלות, פטירות ועדיבות.

ויחד עם זאת, בצבצו מודעות ורודות וכחולות בין השחורות על הלוח,
ומעל הכל, למרות הרגשת הזיפת של יום-יום, זרמה התמיכה האיתנה
והחברות האמיתית שלנו - עליהן דוריס התגאתה לספר לכולם
בבית-החולים.

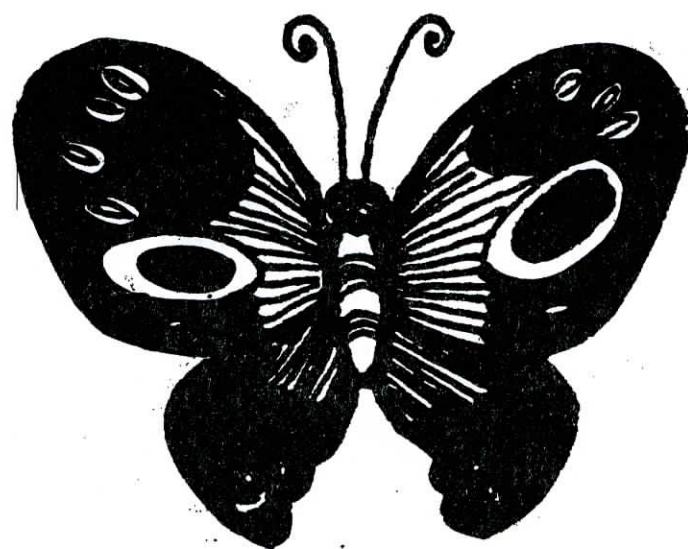
בשם דוריס, אני רוצה להודות לכולכם (ולא אציין שמות, פן חס
וחלילה אשכח מישהו) על שנתתם מעצמכם בשנתיים האחרונות - לצוות
הרפואי, לצוות בית יונתן והמט"ביות, לכל החברות שבאו ברצון לשבת
אתה בבית חולים ובבית, לכל החברים שביקרו ועשו לה מצב רוח טוב,
ולכל אלה שלא בקרו ובכל זאת התענינו ושאלו לשלומה והיו לנו לגב
חזק מאד.

ועם כל השינויים אליהם אנו משתוקקים - מי יתן ותכונות אלה לא
ישתנו.

שולמית

בצער ובכאב
אנו מודיעים על פטירתה
של

חנה פרנקלין
ז"ל

תְּקוּפָה כּוֹאֵבֶת

בתוך שלושה ימים הלכו לעולמן שתי חברות. העצב ניכר בפניהם של כל חבר וחברה. בשעת עצב אנחנו משפחה אחת - אבלים, נבוכים, תוהים, תומכים ושואלים: האם יש בכלל צדק בעולם? שתי חברות שתרמו הרבה לחיינו, בעבודה, בתרבות ובחינוך נקטעו אחרי מאבק ממושך במחלת הסרטן. שתיהן נאבקו עם המחלה, שתיהן שמרו על אופטימיות, שתיהן שמרו על צלם אנוש עד לכלות כוחותיהן. שתי חברות, דוריס שחייתה את רוב חייה במסגרת תנועתית-קבוצית, וחנה שבאה מהעיר והחליטה אף היא שכאן בקבוץ מקומה.

וביום שלפני יום השואה, חמישים שנה אחרי ששרידי מחנות ההשמדה שוחררו מהשואל עלי אדמות, שנעשה בידי הגרמנים ושותפיהם, חושב כל יהודי: נס לא היה שם, בורא העולם ראה את סבלותיהם של בניו ולא התערב. בני ישראל לא יצאו מהתופת אלא מתי מעט. למה? קשה לנו.

אם בכלל קיימת נחמה ברגעי שכול, הרי יש למצוא אותה בנכונותנו לתמוך ולעזור.

החיים האלה הם חידה שאין לה פתרון. הלכו ונמחקו כל כך הרבה חברים בשנים האחרונות ורק הזכרונות והתמונות באלבומים מוכיחים שאכן היו כאלה. אריק א'

שם למעלה, במקום שיש מלאכים, חוגגים ומכינים את כסא הכבוד. כי אין מי שיותר מתאים לשבת בגן-העדן ואין מי שהכי מתקרבת למעמד של צדקת. ואנו רק יכולים לקנא בהם שם, כי לכולם תהיה אוזן קשבת וכל אחד יהיה יכול לחלוק שם את בעיותיו. כל אחד שם יקבל מתנה או פרח ליום ההולדת, וכל מצטרף חדש יזכה שם לברכה וחיוך חם. ומיד תתארגנה להן מסיבות וארועים וקבלות פנים וקריאות שמחה ויהיה שם חם ונעים ומלבב והכל בזכות חנה שאבדה לנו והולכת לשמח אחרים במחוזות העליונים.

בשבילי, הרוח של הקיבוץ והחום של כפר-הנשיא מתגלם בחנה. מעל לתקנונים ולוועדות, מעבר לסיסמאות העזרה והערבות ההדדית, היתה לנו חנה. חנה לא דיברה, חנה פשוט ביצעה סיסמאות, בשקט, בצניעות ובחיוך. לא פחדתי מהקיבוץ החדש, שיתהווה לנו, הרי יש את חנה שתשמור על הרוח והאחוזה.

חנה, אנא תאצילי עלינו קצת מרוחך כדי שנעמוד בפרץ, כדי שנתגבר ונוכל, כדי שנשמור על צלם הרוח האנושית והאהבה בין בני האדם.

ובגעגועינו העזים אליך נזכור את מה שהענקת לכולנו.

צילה ב-ר

לחנה יקרה שלי,

לצערי לא יכולתי להיפרד ממך ועכשיו אני עומדת פה ורוצה להגיד לך כל כך הרבה. לחשוב שלא יהיו רגעים ונדסקס את כל בעיות העולם עד השעות הקטנות של הלילה, תמיד הערצתי את הכנות, הרצון להקשיב, לעזור ולעשות שמחה בכל מקום שאת נמצאת בו, למרות שאני יודעת שהיו רגעים קשים מאד.

היום שהחלטת לצאת מהקיבוץ ולנסות לחיות באנגליה, ההתלבטות ללא גבול איפה לחיות, איפה יהיה הכי טוב לכולם וכמובן שאת תמיד בסוף העדיפויות. עם כל הקשיים חזרתם חזרה לקיבוץ וכמה טוב היה לי שיכולנו לבלות שוב יחדיו, ואז באה המחלה שלא הרפתה ממך ונתנה לך רגעים וימים של סבל. אך עם כל זאת הצלחת להילחם ולהוכיח לכולם בדרך הנהדרת שלך שאת לא מוותרת, ואני כל כך קיוויתי שכך יהיה, אך הגורל רצה אחרת. קשה לי המחשבה שלא תהיי איתנו יותר. על המשפחה הנהדרת שהשארית מאחורייך - נשמור עליהם מכל וכל.

אוהבת אותך,

לאה

לחנה,

לפני מספר שנים כתבתי לך מכתב ובו הפצתתי בך לחזור הביתה בלי תנאים כי זהו ביתך. המכתב קצת עיצבן כמה חברים, אבל את ואני הבנו אחד את לבו של השני. היום אני יושב וכותב לך מכתב שני ומפציר בך לחזור לחיים, אבל בליבי אני יודע שזאת רק משאלה ורק לפני חמש דקות, הנחתי אותך בארון שממנו לא תחזרי. כולנו מבקשים ממך סליחה ומחילה. תשמרי עלינו מלמעלה כי אנו זקוקים לרחמיך.

שבי

חנה איננה

חנה פרנקלין לבית ישראלי נולדה בנס-ציונה, שם גדלה והתחנכה יחד עם אחותה זיוה ואחיה משה. אלינו הגיעה חנה ב-1969 במסגרת גרעין הנח"ל "הגליל", ופה היא פגשה את דייוויד פרנקלין, ומאז חנה ודייוויד היו קשורים זה לזו בקשרי אהבה ומשפחה. משפחה שהלכה וגדלה: קודם עם גלי, אחר כך עם צחי והצעיר שבחבורה רימון.

חנה אהבה מאד את כפר=הנשיא, וכפר הנשיא אהבה מאד את חנה. היה לה הכשרון הנדיר של יצירת קשר עם אנשים, מתוך הומור אך גם לעומק, מתוך הכרות לפני ולפנים. באוניברסיטה של החיים חנה היתה פרופסור במדע האנשים. חנה יכלה לדבר עם אנשים באופן הכי דוגרי, והאנשים קבלו את הדברים והמשיכו לאהוב אותה. ההתבטאויות בסגנון של החברה לא הפחיתו כהוא זה מאצילותה של חנה, ואני לא מכירה הרבה אנשים אשר יכלו לשלב באישיותם אצילות עם עממיות.

רוב שנותיה בקבוץ עבדה חנה במערכת החינוך, בדרך כלל בגיל הרך. היא היתה מחנכת לדוגמא. היא הכירה את הייחוד של כל ילד שאתו עבדה, וידעה למצוא את הדרך הנכונה לחנך אותו. ולא רק בעבודה ישירה עם ילדים הצטיינה חנה אלא גם בהדרכת עובדות אחרות, ולא פעם כאשר התעורר קושי באיזשהו פעוטון היתה חנה נכנסת לכמה חדשים על מנת להכשיר את העובדות הבלתי מנוסות ולהכניסן למסלול הנכון.

חנה נאבקה עם מחלתה זמן רב. בגל הראשון של המחלה היא יצאה מנצחת והתחילה לחזור למסלול חיים שגרתי כאשר לכל מקום היא לוקחת אתה קופסת פלסטיק עם העוגיות המיוחדות שלה. היא חזרה לעבוד בגיל הרך ואף להיות פעילה בוועדת ההצעות.

אחר כך בא הגל השני של המחלה, ובגבור הכאבים, ולאחר שנערכו הבדיקות המתאימות התברר שחנה חולה בסרטן. חנה יצאה למלחמה במחלה. חדורה בכל כוחות החיים ושמתח החיים שלה היא קראה תגר על המחלה. היא שתפה את כל הסובבים אותה הקרובים והרחוקים במלחמה הזאת, וכולנו באנו אליה על מנת להתחזק מן הכוחות שזרמו ממנה.

לכאורה, נראה היה ששוב חנה מנצחת, וכל מאות אוהביה וידידיה היו שותפים לאופטימיות שלה. אבל כל כוחותיה, וכל כוחותיו של דייוויד ושל ההורים, הילדים האחים, החברים והחברות, לא הצליחו לגבור על אותה יד נעלמה אשר חתמה אחרת. חנה, אלוהים זכה. עכשיו את יושבת במקום הכי מכובד שם לידו, בין הכי הכי צדיקים ומחזקת את ידי כל מי שזקוק למלה טובה, לעידוד.

ורק לנו, חנה, אין מנחם.

זכר המבורך ישכון בינינו לעולם.

תנצ

חנל'ה שלנו,
 כאשר הגעתי לכפר-הנשיא, את קיבלת אותנו ואת הילדים בפעוטונים, היית
 המטפלת הכי טובה. ומיד התיידדנו. הידידות הזאת גדלה וביחד גדלנו מכל
 מיני בחינות. הידידות הפכה לחברות עמוקה, לא של יום יום. לא היינו
 צריכות לדבר יום יום. היה מספיק שידענו שאנו נמצאות בכדור הארץ באותו
 הזמן, וכאשר כן היינו נפגשות, זה היה לשעות - בשביל למלא את המצברים.
 אבל דבר אחד שתמיד עשינו ביחד, זה היה לבוא להלוויות, מחזיקות ידיים,
 מתחבקות ובוכות ביחד.

והנה, קשה לנו להאמין שהפעם אנו מלווים אותך. אבל חנה, אנחנו יודעים
 שאנו מלווים רק את הגוף שלך בפעם האחרונה - כי הנשמה שלך, הרוח,
 הספיריט, האושר והשמחה שפיזרת בין כולנו, זה מלווה אותנו לתמיד.
 אוהבים אותך חנה.

אירנה

חנוש - עשית זאת!
 הפכת לפרפר!
 בחיים היית לנו פרח
 ועכשיו את פרפר.
 עופי לך, תמצאי מקום לנוח
 בין פרחי גן-עדן.
 פרח היית לנו.
 בשיא הפריחה.
 פתוחה,
 צבעונית,
 צוחקת.
 לב כגודל השמש.
 זרועות פתוחות לתת ולאהוב.
 כנראה שלא לזהים משעמם שם למעלה.
 רוצה לשמוע בדיחה, צחוק וקצת רכילות.
 ואנחנו נשארים פה,
 כואבים וכבר מתגעגעים.
 ואת עפה מעל צבעונית, מחייכת וחופשיה.
 ואומרת לנו: חזק חזק ונתחזק!!
 הת'ר

ו. חברה

נוהל מכרז דירות (אפריל '95)

הגדרה: נוהל חלוקת דירות שמתפנות עקב מעבר דיירים או שינוי סטטוס.

אל כלל דירה פנויה שמיועדת לשימוש החברה, יפורסם מכרז ובו תוצע הדירה לקהל החברים.

המכרז יפורסם סמוך ככל האפשר למועד שבו התקבלה הודעה רשמית על פינויה.

לפני פרסום המכרז יש להודיע על כך למשפחה המפנה ע"מ שתתכונן בעוד מועד לביקורי המתעניינים.

כל המעוניין יפנה בכתב אל רכז השיכון וינמק את בקשתו. בכל פניה יש לציין את מספר המכרז והדירה הרלוונטיים.

לאחר שבוע תפורסם רשימת הפונים לעיון הציבור ולשם קבלת הערות, השגות ותיקונים.

בתום שבועיים מיום פרסום המכרז תתכנס ועדה חברה במועד שיפורסם מראש, תדון בבקשות ותחליט עפ"י הקריטריונים הקבועים בתקנון שיכון הנוכחי את סדר הזכאים לעבור לדירה שבמכרז.

לאחר פרסום ההחלטות תינתן שהות נוספת של שבוע ימים לערעורים נוספים. במידה וישנם ערעורים תתכנס הועדה פעם נוספת ולאחר קבלת החלטה תפרסם שנית את החלטותיה. במידה וחבר ירצה לערער לאסיפה הוא יהיה חייב להודיע לרכז השיכון בתום ישיבת הערעורים (ע"מ למנוע פרסום). באחריות המזכירה להביא את הערעור לאסיפת הקיבוץ תוך שבועיים.

בפניה שתוגש כדאי לנמק ולפרט ע"מ שהועדה תוכל לקבל את התמונה המלאה, ובעת הצורך תהיה אפשרות להזמין את הפונים לישיבת הועדה ע"מ שיוכלו להשמיע את דבריהם.

ריכז: אשר א.

מכרז דירות

לחברי כפר הנשיא שלום!

להלן מכרז דירות מתפנות 2.95:

<u>גודל/סטטוס</u>	<u>דייר נוכחי</u>
דירה 1	קבע
דירה 2	קבע
דירה 3	קבע
דירה 4	54 מ'
דירה 5	54 מ'
דירה 6	48 מ'
דירה 7	48 מ'
דירה 8	48 מ'
דירה 9	48 מ'
דירה 10	48 מ'
דירה 11	48 מ'
	ג'נט ואמיר נמינוב
	יאיר דוארי
	דורית ואבי רוזנקרנץ
	ענת ארנברג
	קורין ותמיר שפרונג
	נירה ומיכי קורן
	איילת ואבנר מנדג' יגורסקי
	אלינועה ודובי בר-דוד
	קרו ויובל ג'קסון
	קטיה וגיורא שיינגזיכט
	אולגה ואלברט אילייב

את הפניות יש להגיש בכתב לת.ד. 110 עד תאריך 5.5.95.

נא לציין בכל פניה את מספר הדירה המבוקשת.

מועד פינוי הדירות יפורסם בנפרד.

בהצלחה

אשר איילון

רכז שיכון בועדת חברה

(לפני תחילת הטקס: הדלקת נרות ע"י נציגי המשפחות)

נגינה - (הקלטה)

(1) דברי פתיחה

כל השבוע לא משה ממני המחשבה - ח מ י ש י ם שנה עברו מאז.
חמישים שנה - מחצית המאה! למי שעבר על בשרו את התקופה, בזמה שרק
אתמול אירעו הזוועות, אך לבנינו, ועל אחת כמה וכמה לנכדינו, זוהי
תקופה שאירעה בערפילי ההיסטוריה. נבוכדנצאר, פרעה,
חמלניטסקי, היטלר - הכל מצטרף אל מצעד הצורדים, שהתנכלו לעמנו לפני
שקמה מדינת ישראל.
ואולי כך יאה וכך נאה - מאורעות המאה העשרים יצטרפו לזכרון הקולק-
טיבי של העם, ויישמרו שם לעולמי עד.

(2) אני עומד פה על יד המצבה, וקבר - אין. כי אתם, הורים, אחים, סבים,
לא הובאתם לקבר ישראל. אפרכם שפוזר, הפך את השטחים הדחכים לקבר אחד
גדול. ~~מחנק עולה בגרובי, אך... לשערת הדגשות אין הכפי פורקן.~~ אני
ממהר לזקוף את הראש. גאה אני בכם, אבותי. במותכם ציוויתם לנו את
החיים, את החופש, את הצורך במדינה משלנו. חובות רבות היטלתם עלינו
במותכם. ברגעכם האחרונים נשאתם תפילה לעולם טוב יותר, שימי אימים
לא יהיו בו עוד. (יוסף פויר)

(3) ...ואם גם אלוהים ברוב רחמיו
יגיש לי כוס השיכחה,
בה לא אגע. אומר "אלוהי, סליחה!
הן אם אטעם מכוס השיכחה
אני לא אהיה אני!!
וכל עוד בי ידפוק ליבי
וכל עוד לא אידע על מה ולמה
עוללת כל אשר עוללת -
לשכוח לא אוכל - לשכוח לא ארצה.

(דוד שמעוני)

(4) (דודו) (שיר מפרי עטו)

על דעת עיני שראו את וזשכול
ועמסו ועקו על לבי השחוח.
על דעת רחמי שהורוני למחל,
עד באו ימים שאימו מקלונח,
נדרתי הנדרו לזכר את הכל,
לזכר - ונדר לא לשכח.

דבר לא לשכח - עד דור עשירי,
עד שך עלבוני, עד כלם, עד כלם,
עדי וכלו כל שבטי מוסרי.
קונם אם לריק יעבר ליל הנעם,
קונם אם לבקר אחר לסורי
ומאום לא אלמד גם הפעם.

על באבי-יאר אין יד ואין מצבת.
ערוץ תלול - בדרמות גלל על קבר.
אני אחח-אימה.
היום וקנתי כמו
לו אני העם היהודי עצמו.

על באבי-יאר עשבי-בר מאושים.
אילן צופה נועם,
כבא לדרש משפט.
פה כל וועק דוקם,
ובגלותי ראשי,
אחוש כיצד אני
הוסף שיבה אט-אט.

ואני עצמי,
בזעקת אין-הנה
על אלפי האלפים שכאן מצאו קברם.
אני הוא -
כל זקן
שכאן הוצא להרג.
אני הוא -
כל תיעוק
למות כאן נרה.

בכל נימים שבי
אזכר את זאת תמיד!

מן הדליקה ההיא, אשר שרטה עמכם המענה והחרוף.
 נשאו אל - לפיד מאיר לנשמתו,
 ובה הדלקנו את שלהבת החרות,
 עמה הלכנו בקרבות על אדמתנו.
 את מסאובכם, שאין לו אח במכאובים,
 יצקנו לבחול-תוצבים ומתרשות חדות-שנים;
 את עלבותכם הסכנו לרזבים;
 את עיניכם למגדלור-ססיעות, קרבות בליל - -

נקמנו את מותכם המר והבודד
 באגרופנו, שקבר הע' חם הוא;
 לזמו השריוף הקמנו פה גל-ער,
 גל-ער-חיים, אשר לנצח לא יתש.

קדיש יחום

(8) קדיש

ועתה יגדל-נא לך אשר דברת לאמר:
 וכל בחייתו יי נחמיה כי מעולם קמה:

Mourner. יתגדל ויתקדש שמה רבא בעלמא דיי-
 ברך ברעותה. ומליך מקבוצה בתיכון וביומיו
 ובחיי דיי-כל-ביח ישראל בעגלא ובזמן קריב.
 ואמרו אמן:

Cong. and Mourner. יהא שמה רבא מקברך לעלם
 ולעלמי עלמאי.

Mourner. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם
 ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל שמה דיי-קדשא-
 בריך הוא. לעלא מן-כל-ברכא ושירא
 חשבחה ונחמחא דיי-אמורן בעלמא ואמרו אמן:

Cong. יהי שם יי מקברך מעתה ועד עולם:

Mourner. יהא שלמא רבא מן-שמיא וחסים עלינו
 ועל-כל-ישראל. ואמרו אמן:

Cong. עורי מזם יי עשה שמים וארץ:

Mourner. עשה שלום בקרובינו הוא יעשה שלום
 עלינו ועל-כל-ישראל. ואמרו אמן:

סמינר הכנה לפרישה

כפר הנשיא - תשנ"ה

תוצאות הסקרים

19.1.95

הכנה לפרישה מעבודה

חבר/ה יקר/ה,

בעקבות הפגישה האחרונה של הסדנא, אנו מבקשים ממך לענות על ארבע השאלות בטופס זה.
(אין צורך לחתום את שמך).

בתודה עבור שיתוף הפעולה.

מאיר ריינט והנרי בן יהודה
צוות תעסוקה ושעות הפנאי

אנא החזירו את הטופס לספריה עד יום שישי 27.1.95.

פנאי

תעסוקה

1. האם יש פעילות מסוימת שאת/ה היית רוצה לעסוק בה בשעות הפנאי? נא לפרט.

1. האם ברצונך להמשיך בעבודתך הנוכחית לאחר גיל הפרישה? נא לסמן: כן לא

הערות

2. האם יש לך הצעות בנדון, לגבי חברים מתבגרים? נא לפרט

2. האם יש לך דעיון בקשר לתעסוקתך האחדת בעתיד? כן לא

הערות

הערות כלליות:

הערות כלליות:

הקדמה ותוכן

בחוברת זו, אנו מביאים את תוצאות המחקרים שנערכו על ידי המשתתפים בסדנא לפרישה - נושאים שונים שנראים לנו חשובים להכיר אותם.

1. תוצאות שאלון שהופץ בין החברים על ידי מאיר ריינס והנרי בן-יהודה.
2. מידע חשוב בקשר לדמי-עזיבה שנחקר על ידי הלן לוין.
3. בדיקת עמדות לגבי פרישה, נבדקו על ידי זמי בן-צבי ומינה סלע.
4. התנדבות בתוך הקבוץ ומחוצה לו, נערך על ידי ריבה בן-נתן ואיליין איסטון.
5. זכויות החבר המבוגר (בקבוץ וגם בחוץ) נחקר על ידי מריון גרשמן, דבי חצור וג'וליה ביצן.
6. מקורות הכנסה שונים - רנטות וכו' נחקר על ידי אלזה בן-חנוך והנרי שפרונג.
7. ראיונות עם אנשים שעובדים בשירותים שונים, כדאי להתרשם מהגישה לחברים מבוגרים שעובדים בענפי השירות השונים - ראיונות נערכו על ידי ג'וי מזר ואליס נמלי. (התוצאות יופיעו מאוחר יותר)

השאלון - סיכום

א. התנצלות - הכוונה לאפשר אלמוניות למי שהיה מעוניין. תקלה במזכירות הטכנית.

ב. עסקנו בשני תחומים - תעסוקה ופנאי.

ג. חילקנו שאלונים ל-97 חברים מעל גיל 60. השיבו 65, מהם 25 חברים, 32 חברות ו-8 אלמוניים. - אחוז מעל הצפוי.

בנושא תעסוקה:

3 - לא רוצים להמשיך בעבודה הנוכחית.

57 - רוצים להמשיך בעבודה הנוכחית.

2 - חלקית.

3 - לא ענו לשאלה

רעיון לתעסוקה אחרת בעתיד:

25 - כן

33 - לא

5 - בהתנדבות

1 - לא לעבוד יותר

1 - לעבוד בענף שתורם כלכלית

1 - תקשורת-פרסום

1 - משתלה

1 - מקלט לבעלי-חיים

הערות: למצוא מפעלון קטן -2

מרוצים מהעבודה הנוכחית - 5

עבודה חלקית - 2

לא חייב יותר - אין סטיגמה בפרישה - 1

בנושא הפנאי:

48 השיבו

מגוון עצום לפעילויות בשעות הפנאי.

לדוגמא: קריאה - 7 : לימודים - 16 : גיבון - 7 : אמנויות - 6 :

טיולים - 3 : טניס , סנוקר , דייג , נגרות , התנדבות ברכיבה טיפולית ,

שחיה , נגינה בפסנתר - 1 : תיקון אופניים - 1 : מלאכת-יד - 1 :

לימוד ברידג' - 1 : לימוד מכונת-כתיבה - 2 : לא ענו - 15 .

בנושא הצעות לגבי חברים מתכבדים:

23 השיבו

מפעלון להוסיף הכנסות - 4 : קריאה - 1 : אירגון סדרת הרצאות בנושאים

שונים - 2 : חוגים בתל-חי - 2 : ציור - 2 : האזנה למוסיקה - 1 :

הרצאות במועדון גיל-הזהב - 1 : פעילות התנדבותית - 1 : לימודי מחשב - 1

קדמיקה - 2 : להיות סבא לילדים שאין להם סבים בארץ : ציור מרקי

לא ענו - 24 .

הערות:

הערכה לקיום הסדנא: הרגשה טובה שיש מודעות למצבנו -2 : להיפגש יותר :
חשיבות למתבגרים : חשוב לקום בבוקר עם רצון לעשות משהו שנותן סיפוק.
מי שרוצה לשבת בבית - זכותו לכך - 1 : זמן פנוי אינו ביטוי גס :
לא להרגיש לחוצים או מחוייבים להתחיל לדאוג לעתיד דרך מגיל 75 - 1 .
יותר זמן לתחביב ופחות לעבודה : פעילות חברתית - חוג להתעמלות - טיולים
אסור שנסכים לפרוש כשאין צעירים שרוצים לתפוס את מקומנו - שכירים.

מאיר ריינס והנרי בן-יהודה

אינפורמציה על דמי עזיבה

תשלום דמי עזיבה מוסדר באמצעות החוק. התחשיב מביא בחשבון ותק ומצב משפחתי. התשלום מבוסס על "הסכום הבסיסי" שהוא מין ממוצע של הוצאות קיום של כל הקיבוצים בתנועה. הסכום הבסיסי משתנה משנה לשנה.

כיצד משפיע הוותק?

באופן עקרוני ככל שהוותק עולה, עולה גם הסכום המגיע לעוזב, לא רק מפני שעל כל שנת ותק הוא מקבל את הסכום הבסיסי, אלא גם מפני שיש בונוס על ותק. יחד עם זאת הגיל המקסימלי לצבירת ותק לצורך דמי עזיבה הוא 65. מעל גיל זה דמי העזיבה אינם עולים.

יש גם פנסיה:

בנוסף לדמי עזיבה, ישלם הקיבוץ פנסיה למי שעזב כאשר יגיע לגיל 65. גם הפנסיה הזאת מחושבת בחוק המסדיר את נושא דמי העזיבה. אם החבר צבר זכויות פנסיה ממקור אחר כשהיה חבר קבוץ, יש התקזזות.

איר משלמים את דמי העזיבה?

על פי התקנות ניתן לפרוש את תשלום דמי העזיבה עד שנתיים וחצי, אולם אם אין באפשרות הקיבוץ לשלם תוך פרק זמן זה ניתן גם, מתוך הסכמה, לפרוש על פרק זמן ארוך יותר. אם לא מגיעים להסכמה, יש לפנות לבוררות של התק"ם.

מה קורה בקיבוץ שאינו יכול לשלם?

במקרה אחד, עד כה, בקיבוץ שחברים רבים בו עזבו, ונוצר מצב שהקיבוץ היה בסכנה שהקיבוץ ישלם לעוזביו אך לחברים הנשארים בו לא יהיה לחם, הוציאה שרת העבודה והרווחה תקנות מיוחדות המגבילות את גובה התשלומים לעוזבים.

איר עושים את החשבון בכפר-הנשיא?

את החשבון עושים בדרך כלל סלמה והגזבר, וליתר בטחון מעבירים את החשבון שעשינו גם לעיונו של חבר היושב בתק"ם ושהוא התמחה בנושא.

זהו על קצה המזלג - בנושא דמי עזיבה.

דמי עזיבה

משפחה ב'

חבר יליד 1926 במשק 1947 - 1995 48 שנה
עד גיל 65 1947 - 1991 44 שנה

65,032	1478	44 שנה x
<u>97,548</u>		150%
<u>162,580</u>		

חבר יליד 1927 במשק 1950 - 1995 45 שנה
עד גיל 65 1950 - 1992 42 שנה

62,076	1478	42 שנה x
<u>93,14</u>		150%
<u>155,190</u>		

162,580	דמי עזיבה למשפחת ב' :
<u>155,190</u>	
<u>317,770</u>	

משפחת א'

חבר יליד 1920 במשק 1947 - 1995 48 שנה
עד גיל 65 במשק 1947 - 1985 38 שנה

56,164	1478	38 שנה x
<u>84,246</u>		מעל 35 שנה ותק 150%
<u>140,410 ש"ח</u>		מענק עזיבה

חברה ילידת 1923 במשק 1947 עד 1995 48 שנה
עד גיל 65 1947 - 1988 41 שנה

60,598	1478	41 x
<u>90,897</u>		מעל 35 שנות וותק 150%
<u>151,497 ש"ח</u>		

140,410	דמי עזיבה למשפחת א'
<u>151,495</u>	
<u>291,905 ש"ח</u>	

אינפורמציה על דמי עזיבה

תשלום דמי עזיבה מוסדר באמצעות החוק. התחשיב מביא בחשבון ותק ומצב משפחתי. התשלום מבוסס על "הסכום הבסיסי" שהוא מין ממוצע של הוצאות קיום של כל הקיבוצים בתנועה. הסכום הבסיסי משתנה משנה לשנה.

כיצד משפיע הותק?

באופן עקרוני ככל שהותק עולה, עולה גם הסכום המגיע לעוזב, לא רק מפני שעל כל שנת ותק הוא מקבל את הסכום הבסיסי, אלא גם מפני שיש בונוס על ותק. יחד עם זאת הגיל המקסימלי לצבירת ותק לצורך דמי עזיבה הוא 65. מעל גיל זה דמי העזיבה אינם עולים.

יש גם פנסיה:

בנוסף לדמי עזיבה, ישלם הקיבוץ פנסיה למי שעזב כאשר יגיע לגיל 65. גם הפנסיה הזאת מחושבת בחוק המסדיר את נושא דמי העזיבה. אם החבר צבר זכויות פנסיה ממקור אחר כשהיה חבר קבוץ, יש התקזזות.

איר משלמים את דמי העזיבה?

על פי התקנות ניתן לפרוש את תשלום דמי העזיבה עד שנתיים וחצי, אולם אם אין באפשרות הקיבוץ לשלם תוך פרק זמן זה ניתן גם, מתוך הסכמה, לפרוש על פרק זמן ארוך יותר. אם לא מגיעים להסכמה, יש לפנות לבוררות של התק"ם.

מה קורה בקיבוץ שאינו יכול לשלם?

במקרה אחד, עד כה, בקיבוץ שחברים רבים בו עזבו, ונוצר מצב שהקיבוץ היה בסכנה שהקיבוץ ישלם לעוזביו אך לחברים הנשארים בו לא יהיה לחם, הוציאה שרת העבודה והרווחה תקנות מיוחדות המגבילות את גובה התשלומים לעוזבים.

איר עושים את החשבון בכפר-הנשיא?

את החשבון עושים בדרך כלל סלמה והגזבר, וליתר בטחון מעבירים את החשבון שעשינו גם לעיונו של חבר היושב בתק"ם ושהוא התמחה בנושא.

זהו על קצה המזלג - בנושא דמי עזיבה.

דמי עזיבה

משפחה ב'

חבר יליד 1926 במשק 1947 - 1995 48 שנה
עד גיל 65 1947 - 1991 44 שנה

65,032	1478	x 44 שנה
<u>97,548</u>		150%
<u>162,580</u>		

חבר יליד 1927 במשק 1950 - 1995 45 שנה
עד גיל 65 1950 - 1992 42 שנה

62,076	1478	x 42 שנה
<u>93,14</u>		150%
<u>155,190</u>		

162,580	דמי עזיבה למשפחת ב' :
<u>155,190</u>	
<u>317,770</u>	

משפחת א'

חבר יליד 1920 במשק 1947 - 1995 48 שנה
עד גיל 65 במשק 1947 - 1985 38 שנה

56,164	1478	x 38 שנה
<u>84,246</u>	150%	מעל 35 שנה ותק
<u>140,410</u>		מענק עזיבה

חברה ילידת 1923 במשק 1947 עד 1995 48 שנה
עד גיל 65 1947 - 1988 41 שנה

60,598	1478	x 41
<u>90,897</u>	150%	מעל 35 שנות וותק
<u>151,497</u>		ש"ח

140,410	דמי עזיבה למשפחת א'
<u>151,495</u>	
<u>291,905</u>	ש"ח

דמי-עזיבה

יחיד א:

47 שנה	במשק 1948 - 1995	חבר יליד 1920
37 שנה	1948 - 1985	עד גיל 65
	54,686	1478 x 37
	<u>82,029</u>	150%
	136,715	
	<u>41,014</u>	30% ליחיד
	<u>177,729 ש"ח</u>	

יחידה ב:

48 שנה	במשק 1947 - 1995	חבר יליד 1926
44 שנה	1947 - 1991	עד גיל 65
	65,032	1478 x 44
	<u>97,548</u>	150%
	162,580	
	<u>48,774</u>	30% ליחידה
	<u>211,354</u>	

סדנה לפרישה קיבוץ כפר הנשיא (9.2.95)

בדיקת עמדות לגבי פרישה

שאלות לבעלי תפקידים

- 1) מאיזה גיל לפי דעתך יש לחבר את הזכות לפרוש מהעבודה ?
חברים מגיל 70 חברות מגיל 65 ?
חברים מגיל 65 חברות מגיל 60 ?
או בכלל לא צריך להיות גיל פרישה מוגדר ?
- 2) האם אתה דוגל בפרישה מוגדרת. דהיינו בגיל מסוים החבר יודע שהקבוץ מצפה ממנו לפרוש מהעבודה. אלא אם יש דרישה מפורשת שעליו להמשיך במקום עבודתו לזמן נוסף בהסכמת שני הצדדים ?
- 3) האם אתה באופן עקרוני מצדד שחברים בגיל הפרישה ימלאו תפקידים מרכזיים כמו מזכיר, מרכז משק, או רכוז ענפים מרכזיים ?
- 4) האם אתה מצדד באופן עקרוני שחברים בגיל הפרישה יקבלו תמורה עבור עבודתם במידה ויוחלט על הפרטה וגמול בעבודה ?
- 5) האם אתה מצדד שבכל הועדות המורכזיות יהיה יצוג הולם של חברים בגיל הפרישה ?

השאלות הוכנו אל ידי זמי ומינה.

בעלי התפקידים שישתתפו בסקר
המזכירה תמר וולפין
מרכז המשק אורי אדלשטיין
מרכז ועדת חברה רפי פרנק
מרכז כוח אדם בוב ויניו
מרכזת ועדת תרבות היליין טלברג.

דמי-עזיבה

יחיד א:

47 שנה	במשק 1948 - 1995	חבר יליד 1920
37 שנה	1948 - 1985	עד גיל 65
	54,686	1478 x 37
	<u>82,029</u>	150%
	136,715	
	<u>41,014</u>	30% ליחיד
	<u>177,729 ש"ח</u>	

יחידה ב:

48 שנה	במשק 1947 - 1995	חבר יליד 1926
44 שנה	1947 - 1991	עד גיל 65
	65,032	1478 x 44
	<u>97,548</u>	150%
	162,580	
	<u>48,774</u>	30% ליחידה
	<u>211,354</u>	

סדנה לפרישה קיבוץ כפר הנשיא (9.2.95)

בדיקת עמדות לגבי פרישה

שאלות לבעלי תפקידים

1) מאיזה גיל לפי דעתך יש לחבר את הזכות לפרוש מהעבודה ?

חברים מגיל 70 חברות מגיל 65 ?

חברים מגיל 65 חברות מגיל 60 ?

או בכלל לא צריך להיות גיל פרישה מוגדר ?

2) האם אתה דוגל בפרישה מוגדרת. דהיינו בגיל מסוים החבר יודע שהקבוץ מצפה

ממנו לפרוש מהעבודה. אלא אם יש דרישה מפורשת שעליו להמשיך במקום עבודתו

לזמן נוסף בהסכמת שני הצדדים ?

3) האם אתה באופן עקרוני מצדד שחברים בגיל הפרישה ימלאו תפקידים מרכזיים

כמו מזכיר, מרכז משק, או רכוז ענפים מרכזיים ?

4) האם אתה מצדד באופן עקרוני שחברים בגיל הפרישה יקבלו תמורה עבור עבודתם

במידה ויוחלט על הפרטה וגמול בעבודה ?

5) האם אתה מצדד שבכל הועדות המורכבות יהיה יצוג הולם של חברים בגיל הפרישה ?

השאלות הוכנו אל ידי זמי ומינה.

בעלי התפקידים שישתתפו בסקר

המזכירה תמר וולפין

מרכז המשק אורי אדלשטיין

מרכז ועדת חברה רפי פרנק

מרכז כוח אדם בוב ויניו

מרכזת ועדת תרבות היליין טלברג.

תשובות לשאלות

לשאלה מספר 1

תמר וולפין - לפי דעתה יש זכות הפרישה.

צריך להיות גיל פרישה שווה לגברים ונשים.

גיל הפרישה מ 65 ביחד.

נגד דירוג גיל.

לשאלה מספר 2

ניתן בהחלט לדון ברעיון הזה.

לשאלה מספר 3

כן - כמובן זה טלוי בכל מקרה על המעומד.

לשאלה מספר 4

לפי דעתה של תמר יהיו 2 מסלולי תקציב בתהליך ההפרטה.

מסלול תקציבי המבוסס על וותק של החבר עד גיל הפרישה.

מסלול פנסיונרי. ובמידה גמלאי יירצה להשתתף במסלול לתגמול נוסף הוא יבחר

בנתיים במסלול התקציבי.

לשאלה מספר 5

לא ביקשנו תשובה.

תשובות של רפי פרנק - מרכז ועדת חברה

לשאלה מספר 1

גיל הפרישה לפי החוק, דהיינו 60 ו 65.

לשאלה מספר 2

גיל הפרישה מוגדר בהסכמת שני הצדדים.

לשאלה מספר 3

שפי גלילי בכמה פורמט כ"פ - א"ש וגלילי (הק) - אצמ + אצמ אגור' של המדאפה

לשאלה מספר 4

באופן כללי! אני לא רואה אפשרות לתגמל את החבר בשיטה המוצאת דהיינו במסלול הפנסיונרים.

לשאלה מספר 5

צריך לנסות לשלב לפחות נציג אחד מכל שכבה לוועדות הרלוונטיות.

תשובות של בוב ויינו - מרכז כוח אדם

לשאלה מספר 1

מצדד שלא יהיה גיל פרישה ..

הבקשה צריכה לבוא מטעם החבר ול... מהמוסד .

לשאלה מספר 2

לא רואה צורך.

לשאלה מספר 3

כן, כמובן זה תלוי בבן אדם.

לשאלה מספר 4

כן

לשאלה מספר 5

לא, אלא רק לפי כישורים.

הלין טלברג - מרכזת ועדת תרבות

לשאלה מספר 1

על החבר להחליט אם הוא רוצה לפרוש.

לפי דירוג גיל. נשים מגיל 60 וחברים מגיל 65.

לשאלה מספר 2

צריך להיות קשר ממוסד בזמן הפרישה. או המוסדות. או ועדה שתשב עם החבר.

לשאלה מספר 3

אין שום בעיה מיוחדת. אם החברה תפנה עליו לפי כישוריו של החבר .

לשאלה מספר 4

כן - אפילו אם הוא במסלול תקציב הפנסיה.

לשאלה מספר 5

לא - רק לפי כישוריו של החבר .

מרכיז המשק - בגלל עומס בעבודה לא היה ניתן לקבל את תגובתו .

סכום

לשאלה מספר 1

3 ענו בחיוב

1 נגד

הנוהל הקיים היום בקיבוץ - פרישה לחברים בגיל 70 והחברות בגיל 65 .

לשאלה מספר 2

רוב המשיבים תמכו ברעיון בו יקום מנגנון להסדרת הפרישה .

הנוהל הקיים היום בקיבוץ - אין שום נוהלים המסדירים את דרך הפרישה .

יש תופעות קשות של נכור ותסכול בעיקר מצד הפורש וטינה כלפי הענף או הממסד .

לשאלה מספר 3

יש תמיכה מסוייגת .

הנוהל הקיים היום בקיבוץ - בשנים האחרונות חלה תהליך מואץ של יציאה חברים וותיקים מהתפקידים המרכזיים .

לשאלה מספר 4

הדעות היו חלוקות

הנוהל הקיים היום בקיבוץ - הנושא כולו בתהליך דיונים ועל החבר הפורש לקבוע את עמדתו האישית בנושא .

לשאלה מספר 5

רוב הנשאלים תומכים במידה מסוייגת .

הנוהל הקיים היום בקיבוץ - ברוב הועדות המרכזיות יש השתתפות של חברים וותיק

התנדבות בחוץ

קיבלנו כמה הצעות מדני:

1. עבודה בבית-חולים צפת - יום אחד בשבוע אחרי-צהריים 16:00 - 18:30 .
2. עבודה במחנה צה"ל (פילון) - יום אחד בשבוע בבוקר 08:00 - 12:00 אירגון ציוד.
3. עבודה בארכיון-המועצה (ק"ש) (אחראית גינה גלי) - שכולל הדפסה, הכנת תיקים, צילומים, עבודה עם מחשב.
4. עזרה לתלמידים צעירים (אחרי צבא) בתל-חי, יום אחד בשבוע.
- * 5. ליווי משפחות שכולות.
- * 6. ליווי קשישים בקהילה. ביטוח-לאומי
מס' 5, 6 - עוברים קודם קורס.
כללי: כל מתנדב מקבל הסעה, אוכל, וטיול פעם בשנה.

התנדבות בין קיבוצים (אנשים מקצועיים):
להכין מאגר של אנשים: חצרנים, חשמלאים, מטפלות, תופרות וכו', שמוכנים לתרום מזמנם לפי הצורך.

בנוגע ליותר פרטים, יש להתקשר לדני שעובד אצלנו פעמיים בשבוע ימים ג'-ה'.

"ויצו"

עזרה כל יום מ-08:00 עד 12:00 במעון יום לילדים בגיל הגן.
להתקשר עם איה בראש-פנה טל': 935397

ראש-פנה

ביקורי-בית - זקנים

ביקורי-בית - ילדים

להתקשר עם העובדת-הסוציאלית מימי טל': 923010

יום א'-ב'-ג'-ה'-ו' בין השעות 09:00 - 15:00

"מרכז-גמלא" - לרכיבה טיפולית

עזרה בהולכת סוסים שעליהם רוכבים נכים, ילדים וגם מבוגרים.
פרטים אצל איליין טל': 564 .

איליין ואני בחרנו להתעסק בנושא החנדכות בתוך הקיבוץ ובחוץ, והנה הסיכום של מחקרנו.

1. בתוך הקיבוץ:

התעסקנו בכמה תחומים:

הורים של חברים, ילדים, רוסיים.

ההורים:

יש אצלנו כמה הורים מוגבלים בהליכה, שמיעה וראיה, וחשבנו שיש צורך לעזור בביקורי-בית: לקרוא להם ספר, להכין כוס תה וסתם שיחה. חוץ מזה, בבית-יונתן, יהיו אנשים הצריכים השגחה יום ולילה, יהיה צורך בהחנדכות של תורנים לכמה שעות אחה"צ. אחראית: רחל ג'קסון RACHEL.

ילדים - הגיל הרך:

קיבלנו מתמר רכזת הגיל-הרך את ההצעות הבאות:

- א. לבוא בבוקר לפתוח את הבית לקראת הילדים לשעה 06:30 - 07:30 - להדליק תנור בחורף (פעוטון - גן).
- ב. לעזור להכין ארוחת-בוקר - (בית-תינוקות, פעוטון, גן).
- ג. לעזור בהקמה בבית-תינוקות.
- ד. לתת עזרה בחגים בהכנת כיבוד, קישוטים ובחופש הגדול.
- ה. לשבת עם הילדים - פעוטון, גן - להשגיח בזמן היצירה 07:30 - 08:30 - לספר סיפור.
- ו. חינוך מיוחד - לתת לילד שצריך יוחד תשומת-לב (עם הדרכה).

הרוסיים:

- א. לאמץ משפחה רוסית.
- ב. לעזור להם עם ואפנות עברית ואנגלית.
- ג. לקיים חוגים

גיל בית-ספר:

- א. לעזור להכין ארוחת-בוקר בחדר-האוכל.
- ב. לעזור בחפידת לתפישות בפורים.
- ג. לעזור בשיעורי-בית.
- ד. לקיים חוגים.
- ה. לעזור בחופש-הגדול.

בדיקה על המצב בשטח הבריאות

תחבורה:

יש זכות לחבר מעל גיל 65 (נסיעת בריאות). מזמינים לו רכב ונהג והוא רק מתבקש לאשר זאת אצל סדרן-התחבורה. אחר-הצהריים - יש חבר שמוכן לעזור למצוא נהג במידת הצורך.

מרכולית:

פעמיים בשבוע, הובלת מצרכים הביתה - מסודר על ידי הועדה לחבר המבוגר.

טיולים:

- כל כמה חודשים יש טיול יום מסובסד ומסודר על ידי הועדה לחבר המבוגר.

- פעם בחודש (או לפי הביקוש) יש טיול "שופינג" (Shopping) אחר-הצהריים. - רכב מסופק על ידי הועדה לחבר המבוגר. הלין מסדרת.

מחלה:

הלין עוזרת ומבקרת - גם במצב של מצוקה. יש לה ביפר חירום, אפשר להתקשר.

בפנוי:

לחברים בודדים מעל גיל מסוים (70?) או אם יש מחלה, אנו עוזרים בנקיון בתדירות לפי המצב - בדרך כלל פעם בחודש עם העבודה הכבדה בבית.

דיאטה:

אין סידור מיוחד, לפי הוראת הרופא, אך יש שולחן דיאטה.

אישפוז:

אם יש צורך, בתאום עם המשפחה - ישיבה ליד המיטה של החולה. לתאם עם הלין.

ביטוח-לאומי

1. ג'וליה מגיל 60 לנשים ו-65 לגברים, משלמים על אותו הבסיס כמו חבר רגיל אך באחוזים נמוכים יותר.

2. גימלת זיקנה:
חברים מגיל 65 וחברות מגיל 60 מקבלים גימלת זיקנה בתנאי שהם עובדים לא יותר מ-4 שעות ביום.
חברות מגיל 65 וחברים מגיל 70 מקבלים גימלה בלי תנאי.

3. סיעוד:
במקרים של ירידה בבריאות ובתיפקוד, ובקריטריונים מאד נוקשים, ביטוח-לאומי נותן גימלת סיעוד כדי לכסות את ההוצאות של מטפלות ממט"ב - אידגון מט"ב מקבל את כל הסכום ואבו משלימים במידה ודרוש זמן נוסף.

4. זכויות החבר בקיבוץ: דבי

א. מספר הנקודות שהחבר מקבל עבור חשמל, עולה עם הגיל. כמו כן חבר(ה) בן/בת 70, יכול לבחור לא להיות כלול בחישוב על השימוש בחשמל, ויכול לקבל חשמל חופשי ללא הגבלה: - אין חובות ואין זכויות.

ב. גימלאי(ת) דשאי(ת) לקבל את הקצבה מביטוח-לאומי בכיסנה) כאשר הוא/היא נוסע(ת) לחו"ל.

מקורות הכנסה שונים

ביטוח לאומי - דמי פנסיה - נכנס כל חודש = 84,000 ש"ח (כ-90 חברים, כולל אלמ
רנטות (דמי פנסיה) מגרמניה - נכנס כל חודש = 41,500 ש"ח (כ-21 חברים)

פנסיות של מורים וגננות ו/או עובדי חוץ = 7,750 " (4 חברים)

סקר בין קיבוצים מראה מגוון של נוהלים לגבי הרנטות מגרמניה:

בגשר הזיו חלק מהחברים מחזיקים את הרנטות, כאשר ב-10 שנים הראשונות
הכל עבר לקיבוץ

בנאות מרדכי 45% מהכסף עובר לחבר
45% " " לקיבוץ
10% " לקרן לכל החברים לעזרת בנים בחוץ (חתונה, דירה, לימודים)

כרטיס הגימלאי (של ההסתדרות)

50% הנחה ברכבת בין-עירונית

5% בהמשכיר-מזון, 12% ביגוד

13% בכיתן (רצוי לקנות תלושים חודשיים)

7% בקו-אופ או בשקם עם כרטיס חודשי, שעולה 10 ש"ח

19% ב"מגע" - נעלים

"דבר" ו"הארץ" נותנים 25% הנחה לגימלאים

הנחות ניתנות בבתי קול-נוע (לא בשעות מסוימות), כמוזאוניס, חופי רחצה וכו'
כאשר מראים בקופה את תעודת הגימלאי.

הביטוח הלאומי נותן הסעה חינם לפעולות התנדבות באזורים שונים בארץ. (צריך
לפנות לסניף הביטוח הלאומי האזורי)

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * In all my forty-odd years in Kfar Hanassi I do not remember such a dark week. Within a few days we lost two valued members in their prime of life, and the week continued to the dark memories of Holocaust Day. Like myself, many people must have found it difficult to go down to the cemetery for the third time within a few days. This week's "Divrei Ha-Kfar" included many expressions of grief and appreciation.
- * The only ray of light was the birth of the new great-granddaughter for Mrs. Berman.
- * You must have noticed the young boy in a wheel-chair who was here for the Pessach holidays. This is Mickey, from the Alyn hospital in Jerusalem, who spent many happy summers here when he was smaller. Mickey has no family of his own, and it warmed my heart to see our own children and teen-agers entertaining him, and trying to give him a good time. The Amar and Pearlson families were the official hosts.
- * We hope you managed to get to at least one of the amazing concerts given by the pupils of the Yehudi Menuhin School from England last week. Max who, like all of us, was very impressed by the high standard, has this to say: "I liked the piece where the Chinese violinist played gipsy-Hungarian music composed by a Spanish composer, on an Italian violin, and was accompanied by a Russian pianist on a Korean piano..." This week there will be a concert by the Rotterdam Youth Choir, an unknown entity to all of us, but presumably worth hearing. (24 children - this MONDAY at five o'clock!)

Shabbat Shalom, and a pleasant and uneventful INDEPENDENCE DAY.

INGE

JAHRZEIT

30 NISAN 1992 JOE RIFKIND

MAZAL TOV

* HAPPY BIRTHDAY *

=====

30.4 YEHUDIT WHITHAM
CARMIT GOLDENBERG
RAN GINAT

1.5 SYLVIA LIPPA

2.5 ZEEV NITZAN
DAVID ERENBERG
AVIV ELLMAN
ELLA COLMAN (R' RACHMANI GRANDDAUGHTER)

3.5 PNINA WEISBORT -
NAFTALI DOARI (GRANDSON)

4.5 AVIVA EPSTEIN
NIMROD DADOSH
ERAH ETHAM (ERENBERG GRANDSON)

5.5 NAOMI COHEN (MENDGIGURSKI)

6.5 MAOZ WEISBEKER

FROM THE SUPER -

We are told that from
this Sunday onwards
we shall again be
able to buy ice-cream
cones in front of the
shop during opening-
hours. Good show....

* HAPPY ANIVERSARY *

=====

1.5 NIRA & MIKI KOREN

2.5 IRIS & MOSHE BEN-CHAIM
ETTY & URI EDELSTEIN

6.5 YONA (RAINES) & ELI OREN


~~~~~  
A BABY GIRL was born

MAZAL TOV

to the parents: Ari and Gil'ad  
grandparents: Helen and Ivan  
greatgrandmother: Mrs. Berman  
and all the family, near and far.

~~~~~

INDEPENDENCE DAY CELEBRATIONS - (no communal dinner this year)
on Wednesday evening: A short ceremony on the lawn, and
after supper, singing and dancing on the lawn.
THURSDAY - THE SWIMMING POOL WILL BE OPEN
for the first time this season, and
from 17.00: Barbeque and games in ther PARK

לקראת אסיפה שתקיים ביום א' 30.4.95

בחירות:

לוועדת חברה יש לבחור חבר וועדה. הצעת וועדת ההצעות היא אלק קולינס, הצעת חברים - יוהנה פוטש. הבחירה תעשה בקלפי.
מרכז וועדת נעורים: הצעת וועדת ההצעות - דודיק פוקס.

אישור תקנון בניה פרטית:

מאחר ובמשך כל החודש שעבר מאז הדיון באסיפה לא הגיעו אל מרכז וועדת חברה או אל המזכירה כל הערות או הצעות לתיקון התקנון התקנון יבוא ישירות לאישור הקלפי.

הסעיף המרכזי באסיפה יהיה הדיון בהמלצות צוות ההיגוי לשינוי:

רקע:

בעקבות תוצאות הסקר, קיים צוות ההיגוי לשינוי דיון נוסף בהצעותיו שתבואנה לאסיפה.

לגבי המודל התקציבי, הצוות מציע להפריד בתוך המודל בין מרכיבי הדיפרנציאציה (לפי עבודה, ותק והכנסה מעבודה נוספת), לבין כל שאר המרכיבים, ולהעלות את המודל התקציבי בשני שלבים:
בשלב הנוכחי: הפרדת עסק מקהילה, מרכזי רווח, הפרדת תקציבי קיום וחלוקת התקציב הכולל על פי ביצוע ימי עבודה.
בשלב הבא (בעוד כשנה): החלטה על דיפרנציאציה על פי ותק, על פי עבודה ועל פי הכנסה מעבודה נוספת.

לאסיפה ולהצבעה מביא צוות ההיגוי שלושה מודלים:

- א. המצב הקיים ללא שינוי.
- ב. המודל התקציבי (בשני שלבים, כאמור לעיל)
- ג. מודל "שנת חופש".

מפאת חשיבות הדיון החברים מתבקשים לבוא ולקחת חלק באסיפה ולא להסתפק בצפיה בבית.

תמר

שינוי מספרי הטלפונים

- אנו מטפלים עתה בנושא הפצת המידע על השינוי במספרי הטלפון שלנו. הפעולות המתוכננות הן:
- א. הדפסת גלויה לשימושם של החברים. גלויה שבה יוכלו להודיע על שינוי מספר הטלפון הפרטי שלהם.
 - ב. הדפסה ומשלוח מרוכז של רשימת מספרי הטלפון של בעלי התפקידים וכו'.
 - לצורך זה אנו מציעים שבעלי התפקידים שיש להם מגע עם מוסדות ואנשים מחוץ לקבוץ ירכזו רשימה של אותם המוסדות והאנשים (בעיקר אם יש סיכוי ששמות אלה משותפים לעוד בעלי תפקידים בקבוץ), ואנחנו נדאג למשלוח מרוכז של הרשימות האלה.
 - ג. על פי נסיונם של קבוצים אחרים למדנו שפרסום מודעה אינו משרת את המטרה, והוא רק יקר מאד.
 - ד. נושא מענה קולי בטלפון - יטופל עם בזק.

המזכירות הטכנית

25 באפריל 1995

48 סמ

דו"ח מועצה כלכלית מס' 81 20.4.95

נוכחים: איתמר, קולין, אילן, תמר, פנינה, מיכי, תמיר, רוי, שריטה, ברור, עמי, יוני, אורי
מתנצלים: יוסי, ריימונד, שלמה, גדי

(1) המועצה ברכה את החברים החדשים עם הצטרפותם למועצה.

(2) אושר דו"ח קודם מס' 80.

(3) דו"ח סיכום ינואר-פברואר

הדו"ח הוצג במתכונתו החדשה כפי שעמי ערך אותו. החברים העירו הערות והתיקונים יכנסו לדו"ח הרבעוני. סוכם שהמועצה תקבל את הדו"ח המלא לדיון כל רבעון. חברי המועצה יקבלו את הדו"ח החדשי לעיון מידי חודש ומרכז המשק יתייחס רק לחריגים בדו"ח.
בדו"ח פברואר הוזכרו כל מרכזי הרווח והועלו לדיון הגורמים הבאים:

(א) לול - יש פיגור גדול בתכנית שנובע מהלהקה ששווקה בינואר 95. המועצה קיבלה דו"ח על הנעשה היום ודיון רציני בנושא הלול יתקיים במועצה בזמן הקרוב. בינתיים הוטל על מרכז המשק, מרכז החקלאות ורכז הלול להכין תכנית ללול.

(ב) צמחי מרפא - לאחרונה נחתם הסכם גדול בארה"ב שבעיקרו אנו נספק 12 טון בן-חרצית לשנה, במשך שנתיים, לארה"ב. הסכם זה מכסה עבורנו את השוק האמריקאי (המחיר גבוה אך יש בו תנאי לבלעדיות). עכשיו אנו פונים ברכוז מאמץ לשני שווקים אחרים - אירופה ואסיה.

(ג) תיירות - המועצה הכלכלית קבלה דווח על תוצאות המלונות עד כה השנה, וכן על קיום חג הגז והצלחתו על אף מזג האוויר. המועצה ציינה את קורין שפרונג על עבודתה היפה בתחום.

(ד) קאמרפט - נמסר דווח על התקדמות המשא ומתן עם גדות. התכנית היא להכנס לעבודה משותפת החל מתאריך 1.5.95.

(4) דו"ח מרכז המשק

(א) תזרים המזומנים - המצב בתזרים עדיין קשה ובעיקר מפגרים בתשלומים עבור 1994. המועצה הטילה על ועדה כספית לבדוק את מקור הפער ולהכין תכנית לגיוס כספים לשנה זו. תוצאת הבדיקה תדווח למועצה.

(ב) הסדר הקיבוצים - נמסר דווח על ההכנות לדיון השנתי שנעשו. חשוב שהדיון יתקיים במועד הקרוב ביותר והוטל על אורי ואיתמר ללחוץ על התק"ם לזרז את הנושא.

(ג) בניה 1,400 יח' - במסגרת תכנית של התנועות הקיבוציות לבנות 1,400 יחידות דיור, אושרו לנו 8 דירות חדשות ו-6 הרחבות. האישור כולל מענק והלוואה בתנאים נוחים. קבלת ההלוואה מותנית באישור הבנקים שבהסדר ועל כן אין בטחון שנוכל לממש את האישור. (לעומת זאת תמיד נוכל לבנות על חשבון ההשקעות השוטפות שלנו). הוטל על מרכז המשק לברר אם יש צרכים לבניה במשק.

(ד) נמסר דו"ח על תהליך החלפת הגזברים. ההחלפה הרשמית תבצע ב- 15.5.95.

(ה) גיל הרך - עקב יוזמה של תמר ק. מטעם הגיל הרך, אנו מקבלים היום תקצוב לגנים גבוה יותר מבשנים הקודמות המסתכם בכ- 100 אש"ח לשנה. התקצוב נרשם כנגד ההוצאה על שכירים בגיל הרך.

(5) מכון מיון אגוזי אדמה

הוצגה תכנית להקמת המכון. התקיים דיון ראשוני והועלו שאלות והערות. רוח הדברים תמסר לנציגי האזור והחלטה סופית תתקבל בישיבה הבאה.

..../.

רשם: אורי א.

ישיבת ו. חברה

17/4/95

נוכחים: אריק, רפי, ג'קי, אלזה, אשר, דיאן, דורית.
חסרים: דודיק, רענן.

נושאים לדיון

1. אישור הדו"ח השנתי - אושר.

2. דו"ח מצב על פרישה מעבודה
דודיק נעדר, נדחה לישיבה הבאה.

3. קרו חשמל
רענן נעדר מהישיבה והדו"ח יופץ בישיבה הבאה.

4. מכרז דירות (המשד)
בהמשך לדיון על מכרז דירות מתפנות, מצ"ב נוהל מכרז דירות.

5. שונות בשיכון
* בהמשך לדיון שהתקיים על ביקור בנים, מספר הדירות שיעמדו לשם כך, זמן השהות, ניהול הדירות ועוד... אשר ירכז נוהל שיסדיר את כל הנושא ויביא לדיון ואישור בישיבה הבאה. (אשר יזמן את רג'י לישיבה שבה נדון בנושא)
* אשר לקח על עצמו להסדיר גם התחייבות של חברים המפנים דירה להחזיר אותה למצב "סטנדרטי", הורה אומר, מצב שבו המשפחה שתיכנס תוכל לגור בה ושתהיה מרוהטת לפחות באופן המינימאלי שהקיבוץ קבע. (אשר יתייעץ וישתף את אורי גולן בנושא)

6. חסנון גירושין
הנושא נדחה לישיבה הבאה.

7. הזמנת חדרי אירוח
בשנים האחרונות גוברת תופעת הזמנת חדרים לחגים ראש"ה ופסח ע"י אותן משפחות (שנה אחר שנה) מראש ופס מרגישה שנעשה אי צדק לחברים אחרים.
אילזה לקחה על עצמה להכין נוהל הזמנה כך שלכל החברים תהיה הזדמנות לנצל את השירות הנ"ל. להו הנוהל:
לאור הפניות הרבות בחגים הגדולים (פסח וראש"ה) לחדרים בבית בלונד, הוחלט על הנחיות שתבטחנה יותר שוויון בחלוקת החדרים:
1. חבר המקבל חדר באחד החגים הנ"ל, לא יהיה ראשי לבקש חדר אלא כעבור שני חגים. דוגמא: קיבל חדר בפסח 1995, יוכל לבקש חדר שוב לראש"ה 1996.
2. גם אם חבר רשום ברזרבה ומתפנה חדר עקב ביטול, אזי הסידור הנ"ל קיים עבורו.

8. תקציב צביעה
בעבר הוכנס סעיף הצבע לתקציב הכולל של החברים. מאז ועד היום גברו הקשיים אצל החברים לצבוע את בתיהם וכיום מורגשת ההתגברות בהידדרות במצב התחזוקה של הדירות. ההרגשה היא שהסכום שניתן לחבר אינו ריאלי מחד ולא מנוצל מאידך.
בבדיקה שנעשתה התברר שרוב החברים לא ניצלו את הכסף לצביעה ואחזקת הדירה. הועדה תבקש מרכז השירותים להכין תכנית רב-שנתית לצביעת הדירות (כולל חלונות, משקופים לדלתות לפי הצורך).

9. חיוב על תיקוני חשמל
לאחרונה גוברות הפניות של חברים על חיובים שהם מקבלים על תיקון מוצרי חשמל ופריטים הכלולים כחלק מהדירה. הטענה היא שסעיף זה לא נכלל בתקציב הכולל של החבר וזהו עוד סעיף שנופל על החבר. ג'קי ורפי יבדקו את ההשתלשלות ההיסטורית וההחלטות שהתקבלו בנידון ע"מ להסדיר את הנושא.

10. חסנון חופשה ממושכת (תיקון לסעיף 8א)
8א - דירת חבר השוהה בחופש לא תובטח לו יותר משנתיים.

התיקון: בתום שנת חופש הראשונה, יתקיים דיון עם המשפחה שבחופשה לגבי כוונותיה בעתיד. במידה ויתברר מסיכום הישיבה שהמשפחה לא הודיעה מפורשות על חזרתה בתום השנה השנייה, הדירה תעבור לרשות החברה (מכרז). בכל מקרה הדירה לא תובטח לחבר ליותר משנתיים.

רשם: רפי

נבנה ארצנו ארץ מולדת

נבנה ארצנו, ארץ מולדת
כי לנו, לנו ארץ זאת.

נבנה ארצנו, ארץ מולדת
זה צו דמנו, זה צו הדורות.
נבנה ארצנו, על אף כל מחריבנו,
נבנה ארצנו בכוח רצוננו.

קץ עבדות ממארת,

אש חרות בוערת,

הוד תקוה מזהרת

בנו יסעירו עד הדם

צמאי חרות

קוממיות

נצעד בעוז לקראת שחרור העם.

שיר: בין הרים כבר השמש מלהטת

ובעמק עוד נוצץ הטל,

אנו אוהבים אותך מולדת,

בשמחה, בשיר ובעמל,

ממורדות הלבנון עד ים המלח

נעבור אותך במחרשות,

אנו עוד ניטע לך ונבנה לך

אנו ניפה אותך מאוד.

נלבישך שלמת בטון ומלט

ונפרש לך מרבדי גנים,

על אדמת שדותיך הנגאלת

הדגן ירנין פעמונים.

המדבר - אנו דרך בו נחצבה;

הבצות - אנחנו ניבשן,

מה נתן לך עוד להוד ושבח,

מה עוד לא נתנו, - ונתן!

